

Kuvajournalismi suomalaisten aikakauslehtien tablettiversioissa

Pirita Männikkö

Opinnäytetyö
Journalismin koulutusohjelma
2012

Tekijä Pirita Männikkö	Aloitusvuosi 2006
Raportin nimi Kuvajournalismi aikakauslehtien tablettiversioissa	Sivu- ja liitesivumäärä 61+2
Opettajat tai ohjaajat Miisa Jääskeläinen	
<p>Tämän opinnäytetyön aiheena on suomalaisten aikakauslehtien tablettiversioiden kuvajournalismi.</p> <p>Työn teoreettisessa viitekehyksessä käsitellään digitaalisuutta, journalismin murrosta ja kuvajournalismia. Tutkimusosiossa käsitellään seitsemää printtilehteä, jotka tuottavat sisältöä tablettiin ja yhtä ainoastaan tabletilla ilmestyvää lehteä. Kustakin lehdestä tutkitaan yhtä, syys-lokakuussa 2011 ilmestynyttä numeroa. Tablettiversioita verrataan vastaaviin printtiversioihin.</p> <p>Tutkimusmetodina on käytetty niin laadullista kuin määrällistä tutkimusotetta. Tutkimuksen määrällisessä osiossa tilastoidaan ja analysoidaan eri kuvajournalismiin liittyvien muuttujien esiintymistä tutkittavissa lehdissä. Tutkimustulosten perusteella lehdet on jaettu kategorioihin sen mukaan, millä tavalla kuvajournalismi niiden tablettiversioissa on huomioitu. Laadullisessa osiossa syvennetään analyysiä kustakin kategoriasta valittua lehteä tutkimalla.</p> <p>Tutkimukseni perusteella suomalaiset aikakauslehdet toistavat melko uskollisesti printin visuaalisia ratkaisuja tablettiversioissaan. Vaikka jotkut lehdet hyödyntävät muita laajemmin uuden julkaisualustan teknisiä mahdollisuuksia, kuvajournalismin kannalta kovin suuria irtiottoja printistä ei vielä tehdä.</p>	
Asiasanat tablettitietokone, kuvajournalismi, aikakauslehti, digitaalisuus	

Author Pirita Männikkö	Year of entry 2006
The title of thesis Kuvajournalismi aikakauslehtien tablettiversioissa	Number of pages and appendices 61+2
Supervisor Miisa Jääskeläinen	
<p>The subject of this bachelor's thesis is the photojournalism of Finnish magazines' tablet computer versions.</p> <p>The concept of digitalism, innovations in journalism and photojournalism are all discussed in the theoretical part of the thesis. In the analysis part, seven print magazines with tablet computer versions and one published solely as a tablet computer magazine are examined. For each, one edition published in the period from late September to early October 2011 is analyzed. The tablet versions of these editions are compared to the printed versions.</p> <p>Both quantitative and qualitative research methods are used to find out what kind of role photojournalism plays in the tablet versions of these magazines. Magazines are categorized according to the results of the quantitative research; one magazine out of each category is analyzed more in-depth in the qualitative part.</p> <p>On the grounds of this thesis it can be concluded that Finnish magazines often give the same information in their print and tablet versions. Even though some magazines strive to utilize the possibilities of this new medium more than others, they do not succeed in improving dramatically on the printed format.</p>	
Key words tablet computer, photojournalism, magazines, digital	

Sisällys

1 Johdanto.....	2
2 Taustaa ja keskeisiä käsitteitä.....	5
2.1 Journalismin kriisi.....	6
2.2 Aikakauslehtien alamäki vähemmän dramaattinen.....	7
2.3 Digitaalisuus ja konvergenssi.....	7
2.4 Valtaosa lehtien visuaalisuudesta on valokuvaa.....	8
2.5 Kuvareportaasi ja kuvagalleria.....	9
3 Tutkimusaineisto.....	11
3.1 Aineiston rajauksesta.....	12
3.2 Tutkittavista lehdistä.....	14
4 Tutkimusmenetelmät.....	16
4.1 Määrällisen ja laadullisen yhdistämisestä.....	16
4.2 Tutkimustyöstä.....	18
5 Määrällinen osio: kuvallisuus numeroina.....	21
5.1 Kuvien lukumäärä.....	22
5.2 Kuvakertomuksien ja videoiden määrä.....	24
5.3 Teknisten ominaisuuksien hyödyntäminen.....	25
5.4 Lehdet kategorioissa.....	30
6 Laadullinen osio: kuva paperilta ruudulle.....	32
7 Vain tabletilla julkaistava lehti: Teknari.....	47
8 Johtopäätöksiä.....	54
Lähteet.....	58
Liitteet.....	62
Liite 1. Otteita iTunes-listauksista 25.1.2012.....	62
Liite 2. Kuvien ja videoiden määrä lehtien printti- ja tablettiversioissa.	63
Liite 3. Lehtien käyttämät erityisominaisuudet tabletilla.....	63

1 Johdanto

Opinnäytetyössäni tutkin suomalaisten aikakauslehtien tablettitietokoneella selailtavien versioiden kuvajournalismia.

”Kuva on elementti, joka havaitaan sivulta ensimmäisenä. Se avaa tietä verbaalille tiedolle. (- -) Kuva ei ole pelkkä sivuntäyte tai koriste vaan suunnitelmallisesti käytettävä journalistinen väline.”

Sitaatti Lasse Rantaselta (Rantanen 2007, 135) summaa hyvin sen, miksi päätin tutkia opinnäytetyössäni juuri kuvajournalismia. Vaikka lukija lehteä silmäillessään yleensä ensimmäiseksi kiinnittää huomionsa sivulla oleviin kuviin, monesti tuntuu siltä kuin valokuvan roolia journalismissa ei koettaisi kovin tärkeäksi tutkia. Monesti tekstin sisältämä asia, esimerkiksi raflaava uutinen, herättää suuria tunteita yleisöpalautteineen, ja kenties siksi se on myös monen tutkijan ensisijainen mielenkiinnon kohde.

Television ja tietokoneiden aikakaudella kuvan merkitys, tai ainakin läsnäolo näyttää kuitenkin vain kasvavan. Usein ruudulla oleva valokuva onkin painettua versiotaan elävämmän ja terävän näköinen. Erityisen ajankohtainen tämä vertailu on juuri tällä hetkellä, kun markkinoille on tullut liuta tablettitietokoneita, ja mediatalot kilvan julkaisevat niillä selailtavaa sisältöä. Vuosina 2011 ja 2012 on eletty vaihetta, jossa eri julkaisijat testaavat tablettiversioiden tekemistä lehdistään. Suomessa ensimmäisenä tablettiversiota alkoi tehdä Otavamedian julkaisema Suomen Kuvalehti, vuonna 2010 (Heinonen 2011).

Tabletti on alle A4-paperin kokoinen, liitteä tietokone, jota hallitaan pääasiallisesti näyttöä koskettamalla. Näyttöala kattaa useimmissa tableteissa koko tai lähes koko laitteen, eikä erillistä hiirtä tai muuta vastaavaa kursoritoimintoa ole (Wikipedia 20.7.2012a). Applen iPadin julkaisun jälkeen tabletteja ovat alkaneet valmistaa useat eri yritykset, mutta toistaiseksi iPad on dominoinut markkinoita (Tietokone 2011). iPadin ensimmäinen versio julkaistiin vuonna 2010, ja sittemmin siitä on tehty kaksi uutta versiota (Wikipedia 20.7.2012b). Kaikenlaiset tablettitietokoneet ovat viime vuosina yleistyneet maailmalla, eikä niiden suosio toistaiseksi näytä hiipuvan. Tutkimusyritys Euromonitorin mukaan tablettien myynnin odotetaan

kasvavan vuoteen 2014 mennessä Yhdysvalloissa 44 miljoonaa kappaleeseen (Julkaisija 2011a). Tablettia voi käyttää pääasiallisesti samoihin asioihin kuin muitakin tietokoneita, mutta ainakin erään amerikkalaistutkimuksen mukaan sanomalehden luku ja netin selailu ovat toistaiseksi vallitsevia tabletin käyttötapoja (Julkaisija 2011b). Tablettilehtien kehityksessä on meneillään vahva murroskausi. Tuskin kukaan osaa sanoa, vakiintuuko tabletti kännykän kaltaiseksi vakiovarusteeksi vai jääkö se vain harvojen huviksi.

Valitsin tutkimuskohteekseni aikakauslehdet sanomalehtien sijaan niiden visuaalisuuden painotuksen vuoksi. Lasse Rantasen mukaan juuri aikakauslehti on ennen kaikkea visuaalinen viestin. Jatkuvuus on aikakauslehdelle tyypillinen piirre, joka syntyy ”toistuvasta ja tunnistettavasta visuaalisuudesta”. Rantasen mukaansa visuaalisuus ja kuva sen mukana muodostaa lehden kehon, jonka kautta lukija muodostaa odotukset lehden sisällölle. Kuvalla voi tehokkaasti vedota tunteisiin ja valmistella lukijaa tekstiin – tekstiä pitää ajatella, kun taas kuvan tuntee. (Rantanen 2007, 18-19.)

Tutkin opinnäytetyötäni varten yhteensä seitsemän aikakauslehden iPad- ja printtiversiota sekä vertailun vuoksi yhtä, pelkästään tabletilla julkaistavaa tekniikkalehti Teknaria. Tutkimiini printtilehtiin kuuluivat naisten yleislehdet Anna, Gloria, Image, Suomen Kuvalehti, Tekniikan Maailma, Tieteen Kuvalehti ja Tietokone. Keräsin aineiston syys-lokakuussa 2011, joten tutkimukseni väistämättä heijastaa tilannetta kyseisenä ajankohtana. Julkaisualusta on niin voimakkaassa murroksessa, että osa tutkimukseni tuloksista voi olla julkaisuvaiheessa jo vanhentuneita. Näin käy helposti kaikelle aihealueesta saatavalle tutkimustiedolle, sillä niin julkaisualustat kuin niissä selailtavat sisällöt kehittyvät jatkuvasti. Tämän tosiasian kanssa on kuitenkin elettävä.

Opinnäytetyöni on ennen kaikkea selvitys siitä, minkälaista kuvajournalismi oli syksyllä 2011 suomalaisten aikakauslehtien tablettiversioissa. Pysin käsittelemään aihetta ajatellen sitä, että meneillään on kyseisen formaatin murroskausi. Lisäksi materiaalini on erinäisistä käytännön syistä johtuen jo tätä johdantoa kirjoitettaessa vuoden vanhaa. En näe tätä ongelmana, sillä jos ei muuta, työni tarjoaa palasen

historiikkia siitä, minkälaisia tabletin alkuvaiheet olivat suomalaisissa aikakauslehdissä kuvajournalistiselta kannalta. Työni hyödyttää etenkin alan ammattilaisia, jotka voivat tutkimustulosten avulla arvioida, mihin suuntaan tablettien kuvajournalismia tulisi kehittää.

Koska varsinaiset modernit tablettitietokoneet ovat niin uusi ilmiö, niitä koskevaa tutkimusta ei tämän työn tekohetkenä ollut juurikaan ilmestynyt. Luonnollisesti sama koskee myös tutkimuksia, jotka käsittelevät tableteilla julkaistavia journalistisia julkaisuja. Tulevina vuosina tutkimuksia aihealueesta tulee epäilemättä ilmestymään yhä kiihtyvällä tahdilla, sillä niin puhuttanut aihe tabletit on ollut. Tieteellisiä, tablettitietokoneita sivuavia artikkeleita toki on jo ilmestynyt, etenkin ulkomailla, mutta tässä tutkimuksessa niitä ei voinut paljoakaan hyödyntää. Se johtuu siitä, että löytämäni artikkelit eivät käsittele kuvallisuutta tai kuvajournalismia tableteissa, vaan useimmiten käyttöliittymän tietoteknisiä puolia tai sen käytettävyyttä.

Haaga-Helia ammattikorkeakoulussa yleisesti kuvajournalismia sivuavia opinnäytetöitä on tehty jonkin verran, vaikka useimmat journalismin koulutusohjelman opinnäytteet koskevat muita aiheita. Mona Niemelän tutkimus mtv3.fi-sivuston ulkomaan uutiskuvia käsittelevä tutkimus (Niemelä 2009) on niistä kenties lähinnä omaa aiheitani.

2 Taustaa ja keskeisiä käsitteitä

Jotkut ovat ehtineet arvioida tablettitietokoneen oivaksi alustaksi nimenomaan kuville – näytöllä kun kuvat näyttävät paremmilta kuin painettuina (esim. Heinonen 2011). Selvää on ainakin se, että jos printille voidaan valita vain rajallinen määrä kuvia, niin elektronisena aikana on mahdollista sisällyttää juttuun paljon enemmän kuvia. Samalla on mahdollista, että pienen kokonsa ansiosta kuluttajat alkavat suosia tablettia lehdenlukualustana paperiversioiden sijaan – mikäli siis edes haluavat edelleen lukea lehtiä.

Tablettitietokoneiden mahdollinen sopivuus juuri kuville kytkeytyy myös laajempiin mediateknisiin kehityskulkuihin. Onhan kuvallisten esitysten määrä erilaisten muiden ”ruutujen”, kuten television ja pöytätietokoneiden, keksimisen myötä lisääntynyt 1900- ja 2000-lukujen aikana. Monet katsovatkin meidän elävän erityisen visuaalista tai ainakin kuvallisuuden virralla kyllästettyä aikaa. (Kunelius 2003, 44 ja Seppänen 2004, 19–20.) Vastaavasti kuvallisuuden määrä ja samalla merkitys eri journalistisissa viestimissä on monien tutkijoiden mielestä jatkuvasti kasvussa. Toki päinvastaisiakin mielipiteitä on esitetty: esimerkiksi Lasse Rantanen argumentoi, että kuvien määrä on lisääntynyt, muttei niinkään niiden merkitys (Rantanen 2007, 135).

Vaikka Merja Salo kirjjan ”Imageware – kuvajournalismi mediafuusiossa” julkaisuajankohtana vuosituhanen taitteessa tablettitietokoneista ei vielä ollut tietoakaan, jo silloin oli selvää, että käsillä on tietotekniikan kehityksen johtama teknologinen murros, joka koskettaa myös kuvajournalismia. Salo toteaa, että kuvajournalismilla on vuosituhanen alussa edessään prosessi, jossa sen ilmaisukeinot on jälleen ajateltava uudelleen – nimenomaan suhteessa tietokoneeseen. (Salo 2000, 5.)

2.1 Journalismin kriisi

Journalismi on ajankohtaista ja faktapohjaista joukkoviestintää (Kunelius 2003, 21). Perinteisesti journalistista sisältöä on julkaistu paperille painettuna – tätä kutsutaan printtijournalismiksi. Lehtien viime aikaisen tabletti-innostuksen taustalla vaikuttavat paljon puhutut journalismin kriisi ja journalismin murros. Kriisi tarkoittaa lähinnä lehtitalojen rahoitusongelmia ja murros taas digitalisoitumisen tuomia haasteita.

Perinteisten painettujen sanomalehtien levikki on ollut laskussa jo useiden vuosien ajan: sanomalehdistön kokonaislevikki oli Suomessa korkeimmillaan 4,1 miljoonaa kappaletta vuonna 1990. Sen jälkeen levikki on ollut ajoittain hurjassakin laskusyksyksä. (Jyrkiäinen & Savisaari 2003, 64 ja Julkaisija 4/2011.) Levikkien laskun myötä puhe journalismin kriisistä on alati yltynyt. Myös mainostulot ovat laskeneet. Eräs taustalla vaikuttavista syistä on kilpailun kiristyminen. Ensinnäkin journalismista on tullut yhä selvemmin liiketoimintaa, jonka hengessä omistajat vaativat lehtitaloilta ja muilta mediayrityksiltä suurempia ja nopeampia voittoja. Vaikka esimerkiksi sanomalehtien julkaiseminen on ollut varsin kannattavaa toimintaa ainakin vuonna 2008 alkaneeseen lamaan saakka, journalismin taloudellisesta kriisistä on puhuttu jo 1990-luvulta lähtien. Toiseksi mediakentän sisäinen kilpailu on kiristynyt uusien medioiden myötä. Haasteena on internet, joka on julkaisualustana halpa, nopea ja laajalle leviävä. Taloudelliset paineet vaativat myös toiminnan tehostamista. (Väliverronen 2011, 13.) Sama ilmiö on muuallakin länsimaista, ja niinpä journalismin kriisiä pidetään laajalti hyväksyttynä tosiasiana (McChesney 2011, 53).

Internetin rooli tässä printtijournalismin alamäessä on merkittävä. Kun internet on täynnä ilmaiseksi luettavaa ja ladattavaa aineistoa, joka vielä on erittäin ajantasaista, kuka on enää valmis maksamaan painetuista lehdistä? Mediatilat ovat toki jo ajat sitten alkaneet julkaista sisältöä internetissä, mutta klikkausten muuttaminen rahaksi takkuu edelleen – juuri siitä syystä, että lukijat eivät ole näihin päiviin asti olleet valmiita maksamaan internetin sisällöistä (Väliverronen 2011, 7).

2.2 Aikakauslehtien alamäki vähemmän dramaattinen

Yleensä aikakauslehtenä pidetään ainakin neljä kertaa vuodessa ilmestyviä julkaisuja (Nordenstreng & Wiio 2003, 18 ja Kivikuru, 78 sekä Rantanen 2007, 20). Ne eivät kuitenkaan ilmesty yhtä usein kuin päivälehdet, jotka ilmestyvät 4-7 kertaa viikossa (Nordenstreng & Wiio 2003, 17). Aikakauslehdet ovat tekstiä ja kuvia sisältäviä teemallisia artikkelikokoelmia, jotka käsittelevät asioita, ihmisiä ja ilmiöitä. Aikakauslehdille on tyypillistä tarjoilla tietoa ihmisten ja elämysten kautta (Rantanen 2007, 23). Noudatan työssäni Ullamaija Kivikurun Suomen mediamaisema -kirjassa käyttämää määritelmää. Siinä aikakauslehdelle esitetään seuraavat ehdot: se on sisällöltään monipuolinen; on tilattavissa tai jaetaan osoitteiden kera asiakas- tai jäsenyysuhteen perusteella ja sen sisältö ei koostu pääasiassa tiedonannoista, hinnastoista tai mainonnasta (Kivikuru 2003, 78). Kivikuru myös jakaa aikakauslehdet neljään perusryhmään: yleisölehtiin, ammatti- ja järjestölehtiin, mielipidelehtiin sekä asiakas- ja yrityslehtiin (Kivikuru 2003, 78-79).

Vaikka yleisesti ottaen printtilehdistön tulevaisuus on nähty synkkänä, aikakauslehtien kohdalla alamäki ei ole ollut niin dramaattinen. Kivikuru ei 2000-luvun alkupuolella julkaistussa Suomen mediamaisema -kirjassa pidäkään oikeutettuna puhua aikakauslehdistön heikkenemisestä (Kivikuru, 80). Silti aikakauslehdet eivät ole jääneet vaille journalismin kriisin tai murroksen vaikutusta. Esimerkiksi vuonna 2007 alkaneen finanssikriisin myötä monet mediatilat ottivat käyttöön rekrytointikiellon – oli siihen sitten todella tarvetta tai ei. Tutkimukseni lehdistä näin tehtiin ainakin Otavamediassa, joka kustantaa yksinomaan aikakauslehtiä.

2.3 Digitaalisuus ja konvergenssi

Media-alaan viime vuosina kenties eniten vaikuttanut yksittäinen tekijä viime vuosina on ollut sisältöjen digitalisoituminen. Digitalisointi tarkoittaa signaalien eli merkkien muuntamista numeroiksi, joita tietokoneiden on helppo käsitellä (Linturi & Wiio 2003, 265). Digitalisoituminen liittyy kiinteästi tietokoneiden kehitykseen.

Varsinaisten tietokoneiden kehitys alkoi 1930-luvulla, mutta ensimmäiset elektroniset tietokoneet syntyivät 1940-luvulla toisen maailmansodan aikana ja sen jälkeen. Vielä 1960-luvulla tietokoneet painoivat useita tonneja, mutta ensimmäinen kotikäyttöön sopivan tietokoneen, Apple II:n julkaisivat vuonna 1977 Steve Jobs ja Steven Wozniak. Erityisesti 1990-luvulla PC-tekniikka kehittyi nopeasti (Linturi & Wiio 2003, 266). Digitalisoituminen on vaikuttanut monella tapaa erityisesti kuvajournalismiin, jo kuvien muokkaamisesta lähtien. Digitalisoitumisen myötä esimerkiksi videokuvaaminen on tullut osaksi kuvajournalistin työtä (Heinonen 2011).

Digitalisoitumiseen liittyy keskeisesti ilmiö nimeltä medioiden konvergenssi. Oikeastaan digitalisoitumisen voidaan sanoa toimineen katalysaattorina konvergenssille (Salo 2000, 11). Konvergenssi voidaan määritellä perinteisten viestintävälineiden raja-aitojen katoamiseksi, sulautumiseksi tai yhteenliittymiseksi (Aslama & Kivikuru 2003, 279). Suoraviivaisemmin voisi sanoa, että sisältöä uudelleenkäytetään useilla eri alustoilla tai Merja Salon tavoin, että olemassa olevat mediat yhdistyvät elektroniseksi multimediksi (Salo 2000, 127). Graham Meikle ja Guy Redden käsittävät konvergenssin merkitsevän myös ennen erillään olleiden mediamuotojen kohtaamista (Meikle & Redden 2011, 7).

Medioiden konvergenssin voisi kärjistää siihen tosiasiaan, ettei nykyään tarvita erillisiä laitteita painettavalle sisällölle ja televisio- sekä radio-ohjelmille. Kaikkia näitä voi lukea, katsoa ja kuunnella samalla tietokonepäätteellä.

Tablettitietokoneella selailtava lehti on mitä osuvin esimerkki konvergenssista. Ei vain paineta paperille lehteä teksteineen ja kuvineen, jonkun toisen tahon tuottaessa liikkuvaa kuvaa ja ääntä tiettyyn omaan mediaansa, esimerkiksi televisioon. Sen sijaan painetun lehden sisällöt siirretään tabletilla tarkasteltavaksi, ja mukaan saatetaan sisällyttää myös liikkuvaa kuvaa ja ääntä.

2.4 Valtaosa lehtien visuaalisuudesta on valokuvaa

Journalististen julkaisujen graafista suunnittelua kutsutaan visuaaliseksi journalismiksi (Rantanen 2007, 10). Kuvajournalismi taas on tämän käsitteen alakategoria. Visuaalisuuden alalajeista kuvallisuus on aina ollut tärkeää

nimenomaan aikakauslehdille (Rantanen 2007, 141). Kuvajournalismiin pitäisi periaatteessa kuulua kaikki kuvallisuus, mitä journalistisissa julkaisuissa on, eli valokuvien lisäksi piirroksot, grafiikat ja niin edelleen. Valtaosa lehtien visualisoinnista kuitenkin tällä hetkellä on valokuvan varassa (Rantanen 2007, 13). Kuvaavaa myös on, että esimerkiksi Tampereen yliopiston visuaalisen journalismin oppiaineessa ei suinkaan opeteta kaikkea mahdollista kuvallisuutta piirtämisestä alkaen, vaan ainoastaan journalistista valokuvausta.

Lehtikuvaaja Seppo Saves määrittelee kuvajournalismin sellaiseksi valokuvallisuudeksi, joka sisältää persoonallisen otteen, henkilökohtaisen käsittelytavan ja oman, ehkä uuden idean. Lisäksi hän toteaa lehtikuvan päätehtävänä olevan tiedon välittäminen kuvallisoin keinoin. Jos ja kun lehtikuva täyttää tiedonvälityksellisen tehtävänsä visuaalisesti, se on kuvajournalismia. Jos se ei sitä tee, se on vain kuva. (Saves 1986, 32.) Itse en työssäni suhtautunut asiaan näin puritaanisesti, vaan käsittelin valtaosaa valokuvista kuvajournalistisina. Tarkemmat työni aineistorajaukset käyvät ilmi myöhemmissä luvuissa.

2.5 Kuvareportaasi ja kuvagalleria

Olennaisena osana kuvajournalismia on kuvareportaasi, ja digitaalisen julkaisemisen aikana myös kuvagalleria. Kuvareportaasi on yksittäistä uutiskuvaa laajempi kuvajournalistinen lajityyppi. Se on useamman kuin yhden valokuvan kokonaisuus, jolta odotetaan tulkinnallisuutta ja kokemuksellisuutta. (Salo 2000, 81.) Kuvareportaasi on suomalaisissa lehdissä nykyään harvinainen näky. Merja Salo toteaaakin, että jo television aikakaudella kuvareportaasien kysyntä on vähentynyt. Mikäli aikakauslehdet kuvareportaaseja julkaisevat, ne ovat nykyään selvästi aiempaa lyhyempiä ja uusia, suppeamman kerronnan muotoja löytäneitä (Salo 2000, 110).

Tällaisen painetulle journalismille tyypillisen kuvakertomuksen rinnalle on ilmestynyt verkossa julkaistava kuvagalleria. Kuvagalleria on tiiviisti yhteydessä digitaaliseen julkaisu-ympäristöön, eikä sellaisenaan esiinny painetuissa julkaisuissa. Kuvagallerian voi määritellä kuvajoukoksi, jota katsoja voi selata ja mahdollisesti

lukea kuviin liittyvää tekstiä tai kuunnella selostusta (Salo 2000, 130). Itse lisäksiin määritelmään ehdon, jonka mukaan kuvagallerian kuvilla on selkeä keskinäinen yhteys, mikä useimmiten tarkoittaa samaa aihepiiriä. Lisäksi kuvagallerioiden tiiviiseen yhteyteen harvoin liitetään suuria tekstimääriä. Kuvagalleria on lehtien verkkoversioissa erittäin yleinen tapa julkaista suurempia kuvamääriä.

3 Tutkimusaineisto

Työssäni tarkastelen, minkälaiseksi aikakauslehtien kuvajournalismi on muodostumassa uudessa julkaisualustassa, tablettitietokoneessa. Keskeiset tutkimuskysymyksetni ovat: Lisääkö tai monipuolistaako tabletti aikakauslehtien kuvallisuutta vai pysyykö se samana mediasta riippumatta? Siirtävätkö suomalaiset aikakauslehdet printtilehden kuvajournalismin sellaisenaan tabletille vai pyrkivätkö ne muokkaamaan nämä sisällöt uudelle alustalle sopiviksi?

Mahdollinen tutkimusmateriaali eli kaikki tabletilla luettavat aikakauslehdet jakautuvat tällä hetkellä kahtia julkaisun teknisen toteutuksen mukaan. Osa lehdistä tekee lehdelleen omassa, tablettiin ladattavassa sovelluksessa toimivaa tablettiversiota, jossa on ainakin periaatteessa lukemattomia mahdollisuuksia monenlaisiin teknisiin ratkaisuihin. Osa taas julkaisee pdf-tiedostomuodossa olevaa versiota painetusta lehdestä. Tällöin tabletti on vain lukualusta, tapa tarkastella pdf-tiedostoa samaan tyyliin kuin tavallisella pöytäkoneella tai kannettavalla tietokoneella. Mitään printtiversiosta poikkeavaa esitystapaa tai rakennetta ei siis luonnollisestikaan ole. Yksi syy pdf-ratkaisun käytölle lienee sen edullisuus, sillä se ei edellytä oman lukusovelluksen rakentamista, eikä lehden sisältötapojen muokkaamista tablettiversioon sopivaksi. Näyttää siltä, että ainakin osa lehdistä on myös ulkoistanut näiden pdf-muodossa olevien tablettinumeroitten myynnin toiselle yritykselle, jonka sovelluksella pdf-lehteä luetaan. Kenties osa näistä lehdistä on odottavalla kannalla tablettien suhteen: Pdf-versioiden tarjoaminen on turvallinen ja helppo tapa olla mukana tablettimurroksessa, ilman suuria resurssipanostuksia.

Vaikka pdf-lehtien ja sovelluslehtien vertailu olisi kiinnostavaa, tässä työssä siihen ei ollut mahdollisuutta. Lisäksi näin sovelluslehdet pdf-näköislehtiä hedelmällisempänä tutkimuskohteena. Toisin kuin pdf-versiossa, oman lukusovelluksensa vaativassa versiossa on jouduttu tekemään useimmat taitto- ja kuvaratkaisut uudelleen. Pdf-versiot taas syksyllä 2011 olivat lähes poikkeuksetta identtisiä painetun lehden kanssa. Aika näyttää, kumpi ratkaisusta tulee olemaan yleisempi.

Työn suunnittelun alkuvaiheessa pohdin mahdollisuutta sisällyttää tutkimukseen suomalaislehtien vertailua ulkomaisiin tablettilehtiin. Hylkäsin ajatuksen kuitenkin jo varhaisessa vaiheessa, sillä opinnäytetyöhön varattu aika ja tutkimuksen laajuus ei olisi riittänyt siihen.

3.1 Aineiston rajauksesta

Vaikka lehdet pyrkivät tekemään tablettilehdistään eri versioita eri tableteilla selailtaviksi, päätin sisällyttää tutkimukseen ainoastaan Applen iPad-tabletilla luettavat ja App Store -palvelusta ostettavat lehdet. Suurin syy ratkaisuun oli se, että tutkimusaineiston keruuajana iPad oli selvästi tablettien markkinajohtaja. En kuitenkaan jatkossa viittaa lehtien tablettiversioihin nimenomaan iPad-versioina, sillä on todennäköistä, että eri lukulaitteversiot eivät suuresti eroa toisistaan. Niinpä oletan, että tutkimustulokset ovat suurelta osin yleistettävissä kaikkiin tutkittavien lehtien eri tablettilukulaitteiden versioihin.

Valitsin tutkimusaineistoksi vain sellaiset aikakauslehdet, jotka julkaisevat jatkuvasti tablettiversiota. Moni lehti on julkaissut näytenumeron tabletilla, mutta jättänyt kokeilun siihen. Päädyin tällaiseen ratkaisuun siitä syystä, että halusin tutkittavien lehtien mahdollisimman hyvin edustavan sitä, minkälaisia ratkaisuja lehtien tablettiversioiden kuvajournalismissa todella tehdään. Jos olisin ottanut mukaan näytenumeroita, tutkimustulos olisi voinut muuttua, sillä näytenumerosahan kuvajournalismiin saatettaisiin satsata tavallista enemmän tai vähemmän.

Pyrin kokoamaan aineistoksi kaikki keruuajana, syys-lokakuussa 2011 edellä mainitut ehdot täyttävät, suomenkieliset journalistiset aikakauslehdet. Asiakaslehtiä en ottanut mukaan tarkasteluun, sillä niiden kohdalla kuvajournalismin ja mainosvalokuvauksen raja on usein häilyvä. Paljon tablettiversioita on myös puolueisiin tai järjestöihin tavalla tai toisella sidoksissa olevilla lehdillä, kuten Vihreällä Langalla ja Kameralla sekä esimerkiksi ylioppilaskuntien lehdillä. Sellaiset yksittäiset lehdet, joissa kuvajournalismilla ei ole juuri roolia tai

varsinainen journalistinen sisältö on vähäistä jätettiin pois. Näihin kuuluivat lähinnä pelilehdet ja merkittävästi markkinointisisältöihin nojautuvat lehdet, kuten ilmaisjakelulehti Metropoli. Toisaalta valtaosa näistä lehdistä julkaisee pelkkää tabletilla selailtavaa pdf-versiota, joka ei joka tapauksessa kuuluisi tutkimukseeni.

Tutkittavien lehtien kartoittamisen jälkeen haastavaksi osoittautui se, minkälaiset jutut ja kuvat tutkimuksen piiriin kuuluisivat. Vaikka käsitteen kuvajournalismi alle periaatteessa kuuluisivat kaikki journalististen julkaisujen kuvat piirroksista valokuviin, yleensä kuvajournalismiin käsitetään kuuluvaksi vain valokuvat. Tästä syystä sisällytin tutkimukseeni ainoastaan valokuvat. Ratkaisuun vaikuttaa myös oma opintotaustani ja Haaga-Helia ammattikorkeakoulussa opetettava kuvajournalismi, joihin kuuluvat pääasiallisesti valokuvat.

Johdonmukaisuuden vuoksi jouduin kuitenkin sisällyttämään mukaan myös kuvat kirjojen ja levyjen kansista sekä kuvat taideteoksista, piirroksista tai esimerkiksi asiakirjoista. Tällaiset kuvat olivat mukana silloin kun niitä käytettiin jutussa historiallisina dokumentteina, eikä symbolisina jutun kuvituksina. Myös tietokoneen näytöltä kaapatut kuvat eli screen capturet ovat mukana tutkimuksessani. Erikoisuutena ja päänvaivana joukossa oli Suomen Kuvalehden syntymäpäiväpalsta, jolle lukijat voivat toimittaa kuvan pyöreitä täyttävästä syntymäpäiväsankarista. Tämän palstan kuvia en ottanut lukuun, sillä se ei tuntunut tarkoituksenmukaiselta. Mukaan ei ole sisällytetty piirroksia tai grafiikoita – ei niitäkään, joissa valokuvaa on hyödynnetty osana kuvaa. Myöskään osana vinjettiä olevia kuvia ei ole laskettu. Vinjettikuvitus on pieni, aihetta symboloiva kuvitus, usein jonkun lehden vakiopalstan toistuva tunnus (Rantanen 2007, 152).

Tutkimuksessa mukana eivät ole kuvituspiirrokset tai tietokoneella rakennetut grafiikat, silloinkaan kun niissä hyödynnetään valokuvaa ja piirrustukset. Toisinaan oli vaikea erottaa, oliko kyse valokuvasta tai grafiikasta, niin rosottomia ja epävalokuvamaisia valokuvia on nykyisenä digitaalisuuden ja Photoshopin aikakauden aikana mahdollista rakentaa.

Aluksi ajattelin tutkia kuvallisuutta tiettyjen juttutyyppeiden kautta. Niinpä tutkimuksessa mukana olisivat olleet vain pidemmät asiajutut, haastattelut ja reportaasit, eikä niin sanottuja säläjuttuja. Huomasin kuitenkin pian, että tämä rajaus oli lähes mahdoton – tutkittavat lehdet kun eroavat juttutyypeiltään välillä kovastikin toisistaan ja niissä on suuriakin vaihteluja sen suhteen, kuinka suuri osa lehdistä on omistettu pikkujutuille tai laajemmille kokonaisuuksille. Vaikka eri lehtien tunnuslukuja (esimerkiksi kuvien määrää iPad-versioissa) ei verrata suoraan toisiinsa, eri laskentakriteerien käyttö eri lehdille olisi käynyt työlääksi. Niinpä päädyin ottamaan tutkimuksen piiriin lehtien koko sisällön, lukuunottamatta kantta, sisällysluetteloa (tai siihen rinnastettavaa), vinjettejä ja mainoksia (niin lehden omia, esimerkiksi seuraavaa lehteä tai kilpailua mainostavia tai ulkopuolisten yritysten).

3.2 Tutkittavista lehdistä

Tutkimuksen lehdet edustavat laajasti erilaisia aihealueita: Anna ja Gloria ovat naisten yleislehtiä, Image ja Suomen Kuvalehti yleisaikakauslehtiä, Tekniikan Maailma ja Teknari tekniikan alan lehtiä, Tieteen Kuvalehti tiedelehti ja Tietokone tietotekniikkaan keskittyvä lehti. (Levikintarkastus 2012.) Samoin lehtien ilmestymistiheydessä on jonkin verran eroja. Kerran kuussa ilmestyvät Gloria, Image, Tieteen Kuvalehti ja Tietokone. Keskimäärin kahdesti kuussa ilmestyy Tekniikan Maailma, sekä viikoittain Anna ja Suomen Kuvalehti. Tablettilehti Teknari ilmestyy joka toinen viikko. Teknaria julkaistaan myös verkkolehtenä ja lähetetään TV-ohjelmana MTV3-kanavalla.

Tutkittavista kahdeksasta lehdestä peräti kolme – Anna, Suomen Kuvalehti ja Tekniikan Maailma – on Otavamedian kustantamia. Kaksi lehdistä on Sanoma Magazinesin julkaisemia, muut taas eri yhtiöiden. (Taulukko 1.) Selvästi suurin levikki on Tekniikan Maailmalla, ja pienin Imagella. Teknarin lukijamääristä ei tällä hetkellä ole saatavilla luotettavaa tietoa, vaikka lehti internetsivuillaan mainostaakin olevansa Suomen luetuin tablettilehti (Teknari.fi 2012).

Taulukko 1. Tutkittavat lehdet, niiden kustantajat, perustamisvuodet ja levikit (Levikintarkastus 2012).

Anna	Gloria	Image	SK	Teknari*	TM	TK	Tietokone
Otava media	Sanoma Magazines	A-Lehdet	Otava-media	T-Magazines	Otava-media	Bonnier	Sanoma Magazines
1963	1987	1985	1916	2010	1953	1986	1981
350 000	262 000	108 000	310 000	-	598 000	373 000	113 000

* Ainoastaan tabletilla julkaistava lehti

Annan lukijoista suurin osa on naisia, ja suurin yksittäinen lukijaryhmä on yli 65-vuotiaat. Suurin ammattiryhmä on eläkeläiset (Kuvalehdet.fi 2012). Myös Gloriaa lukevat ennen kaikkea naiset, ja lukijoiden suurin ryhmä on 50-64 -vuotiaat. Suurin ammattiryhmä on alempi toimihenkilö tai yrittäjä (Sanomamagazines.fi a 2012). Imagenkin lukijoista suurempi osa on naisia, mutta suurin lukijaryhmä 25-34 -vuotiaat. Ammattiryhmistä eniten edustettuna ovat johtoasemassa työskentelevät, toimihenkilöt ja yksityisyrittäjät (A-lehdet.fi 2012). Suomen Kuvalehti ei kerro lukijoistaan paljoa, mutta mainitsee, että ovat usein vaikutusvaltaisia henkilöitä (Otavamedia.fi a 2012). Teknarin lukijoista ei ole saatavilla minkäänlaista tietoa. Tekniikan Maailman lukijoista valtaosa on miehiä, mutta muuta heistä ei kerrota (Otavamedia.fi b 2012). Tieteen Kuvalehden lukijoista useampi on miehiä kuin naisia. He ovat tyypillisesti 20 vuotta täyttäneitä ja koulutettuja (Bonniermagazines.fi 2012). Tietokoneen lukijoista valtaosa on miehiä, ja suurin lukijaryhmä 50-64 -vuotiaat. Suurin ammattiryhmä on ylemmät toimihenkilöt (Sanomamagazines.fi b 2012).

4 Tutkimusmenetelmät

Tutkimuksessani hyödynsin niin määrällisiä (kvantitatiivisia) kuin laadullisia (kvalitatiivisia) tutkimusmenetelmiä. Määrällisiä ja laadullisia menetelmiä voidaan käyttää rinnakkain: esimerkiksi määrällisin tutkimuksen avulla saatuja tutkimustuloksia laajentaa koskemaan koko aineistojoukkoa, josta muutoin olisi vaikea saada otetta tai niin, että määrällinen tutkimus edeltää laadullista vaihetta. (Hirsjärvi 2004, 127-128). Itse käytän molempia metodeja tutkimuksessani juuri näistä syistä. Määrällisen otteen avulla pyrin yksinkertaisten laskennallisten tekniikkojen avulla muodostamaan kokonaiskuvan aineistosta. Tutkimukseen sisällyttämäni aineistohan on suppea ja toisaalta myös vaikeasti käsiteltävä, sillä lehdet ja niiden tavat siirtää kuvajournalismi printiltä tablettiin ovat vaihtelevia.

4.1 Määrällisen ja laadullisen yhdistämisestä

Määrällinen ja laadullinen tutkimus on aiemmin nähty melko vastakkaisina menetelminä, mutta nykyään vastakkainasettelusta on jo pyritty pääsemään eroon (Hirsjärvi 2004, 126). Sirkka Hirsjärven mukaan tutkimusmuotoja on käytännössä vaikea tarkkarajaisesti erottaa toisistaan (Hirsjärvi 2004, 127-128). Määrällisessä tutkimuksessa keskeistä kuitenkin on muun muassa johtopäätökset aiemmista tutkimuksista, aiemmat teoriat, hypoteesien esittäminen, käsitteiden määrittely, aineiston keruun suunnitelmat, muuttujien muodostaminen taulukkomuotoon ja aineiston saattaminen tilastollisesti käsiteltävään muotoon sekä päätelmien tekeminen havaintoaineiston tilastolliseen analysointiin perustuen (Hirsjärvi 2004, 131). Omassa työssäni määrällinen tutkimusote näkyy erityisesti siinä, että määrittelin käsitteitä, suunnittelin tarkkaan aineiston keruun, jäsentelin muuttujat taulukkomuotoon, saatoin ne tilastollisesti käsiteltävään muotoon ja lopulta tein niistä päätelmiä tilastolliseen analyysiin pohjautuen.

1970-luvun jälkipuoliskolla tapahtui etenkin yhteiskuntatieteellisiin ja humanistisiin tieteenaloihin vaikuttanut lingvistinen käänne. Yksi muutoksen seurauksista oli se, että määrälliset tutkimusotteet korvautuivat laadullisilla tutkimusotteilla (Väliverronen 1998, 13). Esimerkiksi tekstintutkimuksessa tämä tarkoitti sitä, että

määrällisistä menetelmistä, kuten sisällön erittelystä, siirryttiin laadullisiin menetelmiin eli tekstien kuvailusta tulkintaan (Väliaverron 1998, 15). Vaikka hyödynsin laadullisen tutkimusotteen menetelmiä, näin suuressa määrin lingvistinen käänne ei näy tutkimuksessani. En tulkitse kuvien sisältöä tai sitä, minkälaisia kuvia lehtiin on valittu, vaan ainoastaan kartoitan kuvien määrää ja niiden esitystapoja.

Yleisellä tasolla laadulliselle tutkimukselle tyypillistä on kokonaisvaltaisen tiedon hankinta, aineiston koostaminen luonnollisissa, todellisissa tilanteissa ja se, että siinä usein suositaan ihmistä tiedon keruun instrumenttina. Tutkija luottaa laadullisessa otteessa enemmän omiin havaintoihinsa ja keskusteluihin tutkittaviensa kanssa kuin mittausvälineillä hankittavaan tietoon, ja metodeistakin suositaan sellaisia, joissa tutkittavien näkökulmat tai ”ääni” pääsevät esille. Tutkijan pyrkimyksenä on paljastaa odottamattomia seikkoja, ja siksi lähtökohtana ei ole teorian tai hypoteesien testaaminen. Tutkimussuunnitelma muotoutuukin tutkimuksen edetessä. Toisaalta kohdejoukko valitaan yleensä tarkoituksenmukaisesti, eikä satunnaisotoksella. (Hirsjärvi 2004, 155.)

Kaikki yleiset laadullisen metodin periaatteet eivät sovellu omaan tutkimukseeni jo siitä syystä, ettei työssäni ole haastateltu ollenkaan ihmisiä. Hyödynsin tiettyjä laadullisen otteen periaatteita siten, etten työn alussa lyönyt lukkoon kovinkaan tarkkaa teoriaa tai ennako-oletusta, vaan annoin kokonaisvaltaisen tiedonhaun johdattaa minut tarkoituksenmukaiseen suuntaan. Tutkimuksen aikana muutin jo kertaalleen tehtyjä tulkintoja, mikäli aineiston tarkempi tarkastelu osoitti sen tarpeelliseksi. Toin laadullisin tutkimuksen elementtejä määrälliseenkin tutkimusosioon siten, että valitsin tilastoitavat muuttujat pitkälti aineistolähtöisesti. Tämä tarkoittaa sitä, että kartoitin, minkälaisia muuttujia tutkimuksen lehdistä näytti löytyvän, enkä mitannut lehtien kuvajournalismia juurikaan ulkopuolelta tuoduilla yleisillä muuttujilla. Lisäksi valikoin tarkoin perustein tarkempaan, omiin havaintoihini vahvasti nojaavaan tarkasteluun muutamat tutkimuksessani mukana olleet lehdet.

Yksittäisenä laadullisena taustavaikuttajana tutkimuksessani oli Grounded theory –metodi. Se määrittellään laadullisen aineiston analyysiin tarkoitettuksi yleiseksi

metodiksi, joka perustuu vertailuun, ja pyrkii tutkimuskohdetta jäsentävän teorian rakentamiseen. Tutkija Inka Moringin mukaan grounded theory sopii kysymyksenasetteluihin, joiden kautta pyritään selventämään toimijoiden käyttäytymistä tietyissä tilanteissa ja sitä, miten näitä tilanteita täsmennetään puheen kautta. (Moring 1998, 229.) Tutkimustyöhöni ei kuulunut Moringin mainitsemia toimijoiden käyttäytymisen tai retoriikan analyysia, mutta kyllä vertailua ja nimenomaan jäsentävän teorian tavoittelua.

4.2 Tutkimustyöstä

Tutkin jokaisesta lehdestä yhden, syys-lokakuun taitteessa 2011 julkaistun numeron, niin tablettiversiona kuin tavallisena printtiversiona. Suurin osa lehdistä on lokakuun numeroita tai julkaistu aivan syyskuun viimeisinä päivinä.

Opinnäytetyötäni suunnitellessani pohdin, pitäisikö tutkimukseen sisällyttää lehdistä useampiakin numeroita, mutta päädyin tutkimaan vain yhden numeron lehteä kohti. Syynä tähän oli muun muassa se, että vaikka numeroiden välillä saattaa olla hajontaa esimerkiksi kuvajournalismin julkaisukeinojen suhteen, oletan, että lehdet kuitenkin pyrkivät toimimaan ennakoitavasti numerosta toiseen, eivätkä yhtäkkiä dramaattisesti muuta kuvajournalismiaan. Lisäksi, jos olisin sisällyttänyt tutkimukseen useampia numeroita lehteä kohti, olisin luultavasti joutunut rajoittamaan tutkittavien lehtien lukumäärää. Tämä taas ei olisi ollut tutkimukseni kannalta tarkoituksenmukaista. Olennaista työssäni kun on mahdollisimman laajasti tutkia aikakauslehtikentän kuvajournalismia tablettilehdissä.

Suomalaisten aikakauslehtien tablettiversioita oli melko vaikea löytää. Jostain syystä iPadille tarkoitettuja sovelluksia ei pystynyt etsimään Applen kotisivujen kautta, vaan se onnistui ainoastaan iPadillä. Silloinkaan ei ollut mahdollista selata vaikkapa kaikkia tarjolla olevia lehtiä tai etsimään nimenomaan suomalaisia lehtiä, vaan piti tietää etsittävän lehden tai sitä kustantavan yrityksen nimi. Käytössäni oli iPadin ensimmäinen, vuonna 2010 julkaistu versio.

Periaatteessa piirroksot ja grafiikat ovat tietyllä tavalla osa kuvajournalismia, sillä niiden avulla pyritään kuvittamaan ja kommentoimaan journalistisia tekstejä samalla tavalla kuin valokuvillakin. Yleisen käsityksen mukaan kuvajournalismissin kuuluvat kuitenkin ainoastaan valokuvat, ja tätä rajausta minäkin noudatin työssäni. Mainokset jätin kokonaan tutkimuksen ulkopuolelle. Kirjojen ja muiden tuotteiden valmistajien tai kustantajien toimittamat kuvat kuitenkin laskin mukaan silloin kun ne olivat osana journalistista sisältöä. Tähän joukkoon kuuluvat myös levyjen kansikuvat ja kuvat vanhoista lehtileikkeistä tai lehtien kansista. Sellaiset kollaasikuvat, joissa on monta kuvaa mutta voidaan silti pitää yhtenä ”yksikkönä” laskin yhdeksi kuvaksi. Kannen laskin vain yhdeksi kuvaksi, vaikka se olisi sisältänyt pikkukuvia. En lukenut mukaan mahdollisia tabletin käyttöön ohjeistavia sivuja, kun taas sisällysluettelon kuvat laskin mukaan.

Se, kuinka paljon konkreettista tilaa annetaan kuville tabletilla printtiin verrattuna kuvaa omalta osalta sitä, minkälaisessa roolissa kuva on. Tämän tutkimuksen puitteissa olisi kuitenkin ollut hankalaa tutkia asiaa matemaattisen tarkasti. Se olisi edellyttänyt eri lehtien eri kokoisten sivujen mittaamista, kuvien mittaamista, näiden lukujen muuttamista pikseleiksi ja lopulta tablettiversioiden kuvien pikselikokojen selvittämistä. Tällaiseen suurimuotoiseen operaatioon ei ollut mahdollisuutta. Sen sijaan tyydyin kartoittamaan ja tilastoimaan olennaisena pitämiäni muuttujia, joita tutkittavista lehdistä löytyi.

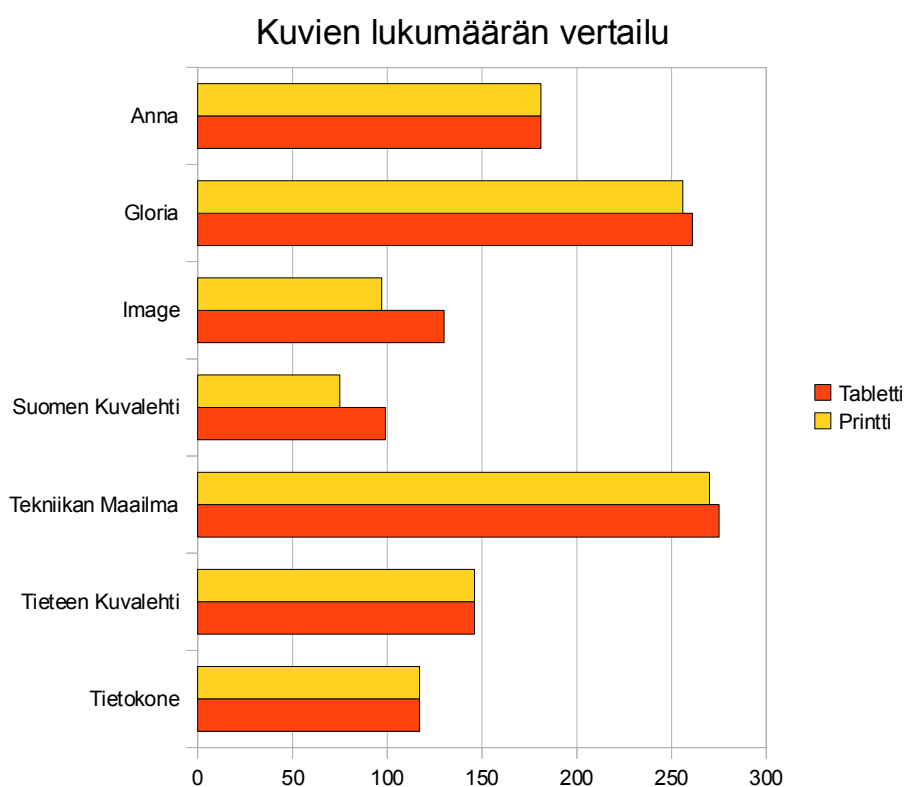
Tein tutkimusta kahdessa osassa. Ensimmäisessä osassa hyödynnettiin määrällistä tutkimusotetta, ja sen tarkoitus oli luoda yleiskuvaa tutkimusaineistosta. Osiossa tutkin tiettyjen kuvallisten sisältöjen roolia kuvaavien muuttujien ilmenemistä aineistossa. Määrällisen tutkimuksen edetessä huomasin, että samalla kun se antoi tietystä näkökulmasta käsitystä siitä, miten tablettiversioissa panostetaan kuvajournalismissin, se myös näytti toisen, vähemmän määrällisen näkökulman, josta tutkia lehtien kuvajournalismia. Tähän kuuluvat lähinnä taitolliset ratkaisut. Liitän tämän näkökulman kuvajournalismia laajempaan käsitteeseen, visuaaliseen journalismissin. Niinpä tutkimuksen toisessa, laadullisessa, osassa tarkastelen tutkittavien lehtien kuvajournalismissin vaikuttavia taitollisia ratkaisuja yleisesti ja

tapausesimerkkien kautta. Näin saadaan tarkempaa kuvaa siitä, miten lehdet siirtävät printin kuvallisuuden tablettiversioon. Lisäksi vertailen viimeisessä tutkimusluvussa lyhyesti printtilehtien tablettiratkaisuja ainoastaan tabletilla julkaistavan Teknari-lehden vastaaviin.

5 Määrällinen osio: kuvallisuus numeroina

Tässä luvussa tutkin tablettilehtien kuvajournalismia muuttujien avulla, joista kenties ilmiselvimmät ovat kuvien, videoiden, kuvareportaasien ja kuvagallerioiden lukumäärät. Kuvajournalismin merkitystä tablettilehdissä ei voi kuitenkaan tutkia pelkästään kuvallisten esitysten määrän valossa, vaan myös siltä kannalta, minkälaisia mahdollisuuksia kuvajournalistisia esityksiä on tarkastella tablettilehdissä. Niinpä myös tabletin teknisten ominaisuuksien hyödyntämistä kartoittamalla luon yleiskuvaa siitä, minkälaisessa roolissa kuvat ovat lehtien tablettiversioissa.

Kuvio 1. Kuvien lukumäärä lehtien painetussa ja tablettiversiossa. (Liite 1).



5.1 Kuvien lukumäärä

Useimpien lehtien tablettiversioissa on kutakuinkin saman verran kuvia kuin printtiversiossa. Image ja Suomen Kuvalehti erottuvat selvästi joukosta tässä suhteessa. Imagella ja Suomen Kuvalehdellä on suurin erotus printti- ja tablettikuvien välillä. Tämä johtuu siitä, että olemmilla on tarjolla tavalla tai toisella nimenomaan tabletilla julkaistavia ylimääräisiä kuvia ja kuvagallerioita. (Kuvio 1.)

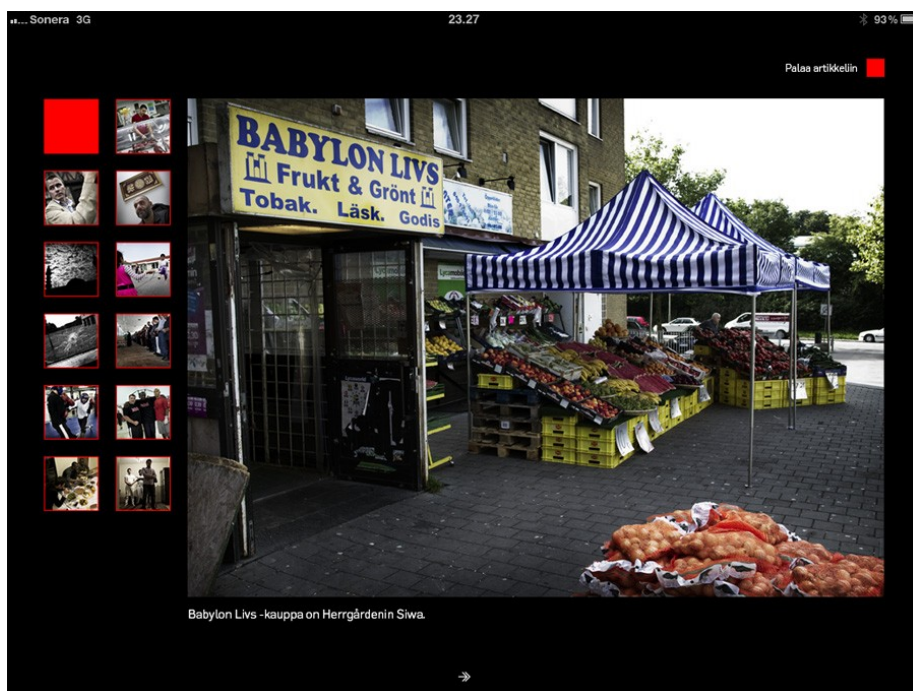
Ei ole kovinkaan yllättävää, että juuri Imagen ja Suomen Kuvalehden tablettiversioissa on paljon kuvia. Ovathan kummatkin lehdet tunnettuja juuri kuvallisuudestaan: Image näyttävästä ja tunnistettavasta visuaalisuudestaan, Suomen Kuvalehti kuvarikkaista reportaaseistaan. Glorian ja Tekniikan Maailman tablettiversioissa kuvia oli hivenen enemmän kuin printillä. Täsmälleen saman verran kuvia ja vieläpä samat kuvavalinnat sekä printillä että tabletilla oli Annalla, Tieteen Kuvalehdellä ja Tietokoneella. Yhdelläkään lehdellä ei ollut tabletilla vähemmän kuvia kuin printillä. Toisaalta myöskään yhdenkään lehden printillä ei ollut enemmän kuvia kuin iPad-versiossa. Glorian ja Imagen numeroissa oli muutama sellainen kuva, joka oli painetussa versiossa, muttei tabletilla.

Kuva 1. Uutiskuvavirta Suomen Kuvalehden tablettiversiossa.



Suomen Kuvalehden internetsivujen kautta päivittyvä uutiskuvavirta (Kuva 1) tuo lehden tablettiversioon runsaasti lisäkuvia, joita painetussa versiossa ei ole. Kerralla ruudulla on nähtävillä kaksikymmentä kuvaa. Image taas lisää tablettiversionsa kuvamäärää kuvagallerioilla (Kuva 2), joihin on koottu ylimääräisiä kuvia, jotka eivät ole mahtuneet printtiversioon juttuun.

Kuva 2. Kuvagalleria Imagen tablettiversiön ”Maailmojen sota” -jutussa.



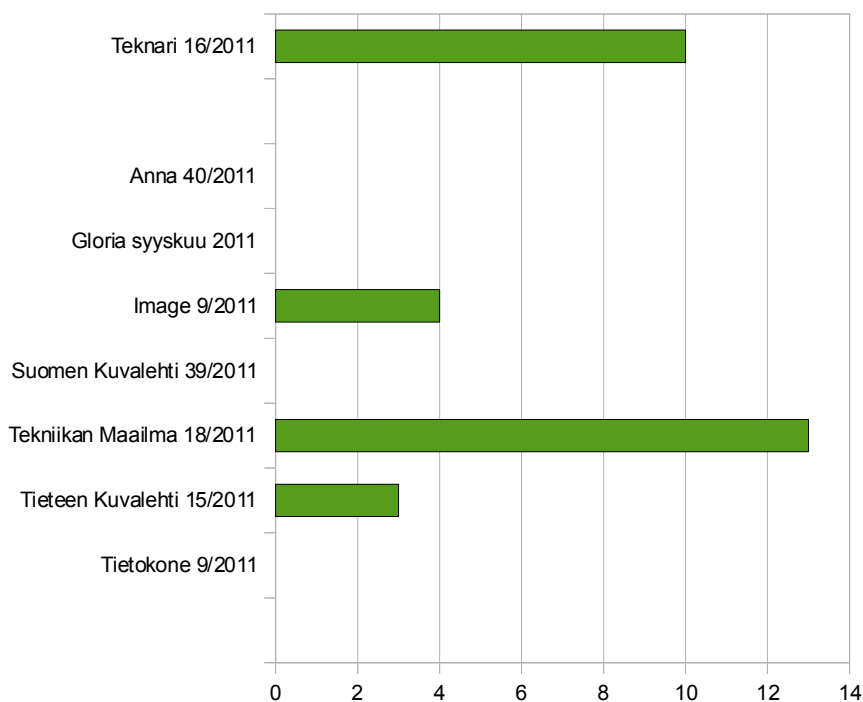
Lehtien välillä on isoja eroja siinä, kuinka paljon niiden printtiversioissa on kuvia. Suuri kuvien määrä printillä ei kuitenkaan merkinnyt sitä, että tablettiversiossa olisi ollut enemmän tai ainakaan merkittävästi enemmän kuvia. Lukumäärien vertailua toki mutkistaa se, että lehdissä on erilaiset sivumäärät ja jopa sivukoot. Näin ollen siis suuri kuvien lukumäärä ylipäättään voi selittyä esimerkiksi printin suurella sivumäärällä.

5.2 Kuvakertomuksien ja videoiden määrä

Kuvareportaasien vähäinen julkaisu näkyy myös tässä tutkimuksessa – kuvareportaaseja ei ole minkään tutkittavan lehden numerossa, ei printillä sen paremmin kuin iPad-versiossa. Kuvagallerioita oli vain Suomen Kuvalehdellä (yksi) ja Imagella (kaksi kappaletta). (Liite 1.) Laskin kuvagalleriaksi yhteisen teeman muodostavan kuvajoukon, jossa pääosassa ovat pelkät kuvat, ei teksti. Omaksi osiokseen, mutta tekstiin kiinteästi liittyviä kuvajoukkoja en laskenut mukaan, sillä ne ovat selvästi sidoksissa juttuun, eivätkä omia osioitaan.

Kuvio 2. Videoiden lukumäärä tablettiversioissa. (Liite 1).

Videoiden lukumäärä tablettiversioissa



Videot eivät tämän tutkimuksen perusteella ole vielä täysin lyöneet läpi iPad-lehdissä. Annassa ja Gloriassa niitä ei ole lainkaan, niin kuin ei myöskään Tietokoneessa ja Suomen Kuvalehdessä. Imagen tablettiversiossa videoita on neljä ja Tieteen Kuvalehden vastaavassa kolme, mutta nämäkin videot on linkitetty internetistä, eivätkä tuotettu varta vasten tablettia varten. Tekniikan Maailmassa taas

videoita on selvästi enemmän, kolmetoista kappaletta. Kaikki ovat lehden itse tablettia varten tuottamia videoita autotesteistä. Laskin mukaan kaikki videot, myös sellaiset, jotka oikeastaan oli linkitetty muualta internetistä.

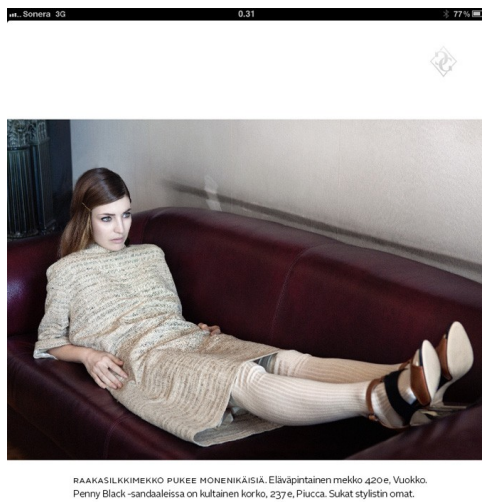
5.3 Teknisten ominaisuuksien hyödyntäminen

Monipuoliset mahdollisuudet tarkastella kuvia kertovat kuvien suuresta roolista. Printillä nämä mahdollisuudet ovat erittäin rajalliset, mutta bittimaailmassa lähes rajattomat. Tutkittavissa lehdissä tabletin suomia teknisiä ominaisuuksia hyödynnettiin melko rajallisesti. En yrittänyt selvittää kaikkia tällä hetkellä tarjolla olevia mahdollisuuksia, sillä lehtien tablettiversioita tehdään eri sovelluksilla ja eri palveluntarjoajien palveluilla. Sen sijaan kartoitin kaikki tutkimuslehdissä käytössä olevat ominaisuudet. Silti yksikään lehti ei hyödynnä kaikkia, ja Suomen Kuvalehti ei yhtäkään niistä.

Taulukko 2. Tutkittavien lehtien hyödyntämät tabletin tekniset ominaisuudet. (Liite 2).

Kuvaa voi tarkastella...	Anna	Gloria	Image	SK	Teknari	TM	TK	Tietokone
sekä vaaka- että pystysuunnassa?		x					x	
suurennettuna?		x			x	x		x
ilman tekstejä?	x	x	x				x	
eri suunnista?					x			

Kuva 3. Kuvan pysty- ja vaakavaihtoehdot Glorian tablettiversion muotijutussa ”Uuden ajan eleganssi”.



Kuvia on periaatteessa aina mahdollista rajata pysty- tai vaakakuvaksi, tarpeen mukaan. Painetussa lehdessä on valittava jompi kumpi, mutta digitaalisessa julkaisussa on mahdollista sisällyttää kumpikin vaihtoehto. Erityisen tarkoituksenmukaista tämä on tabletissa, sillä sitä on mahdollista tarkastella kaikista suunnista, toisin kuin tavallisen pöytäkoneen tai kannettavan koneen ruutua. Tutkittavissa lehdissä kuitenkin säästeliäästi hyödynnetään tätä mahdollisuutta. Ainoastaan Annassa, Gloriassa ja Tieteen Kuvalehdessä kuvien tarkastelu niin vaaka- kuin pystysuunnassa on mahdollista. Niissäkään ominaisuus ei ole käytössä kaikissa kuvissa.

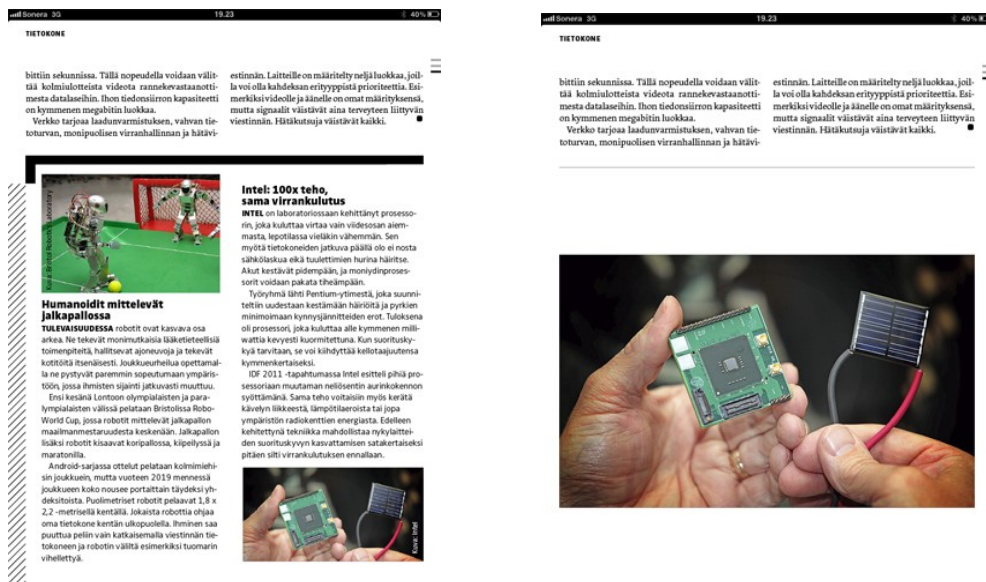
Printillä kuvaa on mahdollista tarkastella vain yhdessä koossa, mutta sähköisessä julkaisussa sen tarkastelu taitettua kokoa suurempana on mahdollista. Tätä mahdollisuutta tablettiversionaan – osassa kuvia – tarjoaa printtilehdistä vain Gloria ja Tekniikan Maailma. Tekniikan Maailmassa erityisesti laitteiden teknisiä yksityiskohtia on joissain tapauksissa mahdollista tarkastella suuremmassa kuvassa (Kuva 4). Tosin on huomautettava, että niissäkin on tarjolla vain kaksi kuvakokoa,

eikä suinkaan rajoittamatonta mahdollisuutta zoomailla. Tietokoneessa taas ei voi lähes milloinkaan tarkastella pelkästään kuvaa suurempana, vaan samalla näkyvillä pysyy osa jutun tekstistä tai paljastuu kuvaan liittyvä teksti (Kuva 5).

Kuva 4. Kuvan tarkastelu isompana Tekniikan Maailman tablettiversiön tuotevertailujutussa ”Kevyempi linja”.



Kuva 5. Kuvan tarkastelu isompana Tietokoneen tablettiversiön jutussa.



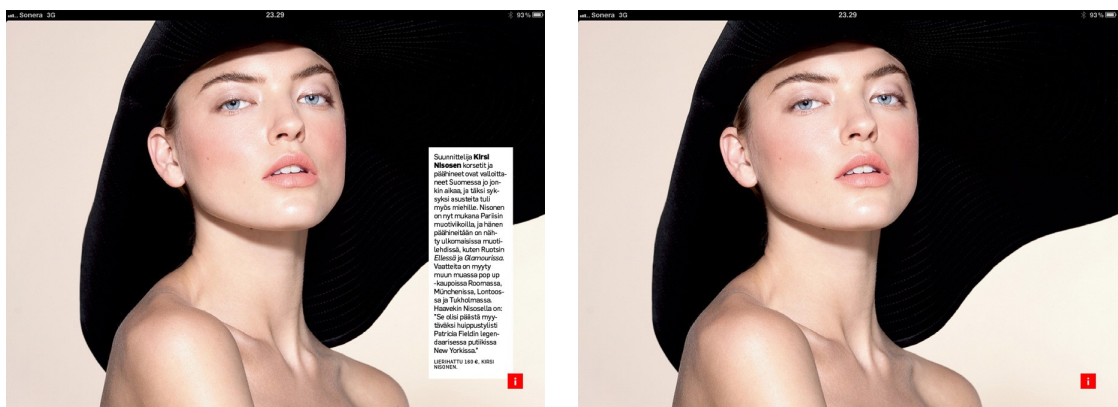
Printtilehdissä tavallinen tapa on taittaa kuvateksti tai muu kuvaan tai juttuun liittyvä tekstinpötkä kuvan päälle tai oheen. Kuvan rooli kuitenkin korostuu, mikäli

sitä voi tarkastella ilman tekstiä. Suurin osa tutkittavista lehdistä pyrkii noudattamaan printin logiikkaa eli taittaa tabletillakin kuvatekstit printin tavoin kuvan oheen tai päälle. Annassa, Gloriassa, Imagessa ja Tieteen Kuvalehdessä on mahdollista piilottaa kuvan päällä oleva teksti edes osittain ja suurimmassa osassa juttuja. Muista lehdistä tämä mahdollisuus puuttuu käytännössä kokonaan. Yhdessäkään lehdessä tekstin piilottamisominaisuus ei käsitä kaikkia kuvia.

Kuva 6. Kuvaan liittyvän tekstin piilottaminen ja näyttäminen Annan henkilöjutussa ”Suhde kestää jos niin halutaan”.



Kuva 7. Kuvaan liittyvän tekstin piilottaminen ja näyttäminen Imagen muotijutussa ”Menolippu”.



Kuva 8. Kuvaan liittyvän tekstin piilottaminen ja näyttäminen Tieteen Kuvalehden jutussa ”Kova paikka vauvalle”.



Lehdillä on hivenen erilaisia tapoja piilottaa ja näyttää tekstit – yleensä kuvatekstit, tuotetekstit tai pienet kainalojutut – kuvan päältä. Joissakin lehdissä kuvan päällä näkyy aina kohtuullisen verran tekstiä (Kuva 6), joissakin vain pieni logo osoittamaan piilotetun sisällön olemassaolon (Kuva 7) ja joissakin kuvan päältä on mahdollista saada pois lähes kaikki teksti (Kuva 8). Ominaisuuden käyttöön näyttäisi vaikuttavan myös se, minkälaisesta jutusta on kyse, sillä kuvaa korostavissa jutuissa, erityisesti muotijutuissa piilottamismahdollisuus on pikemminkin sääntö kuin poikkeus.

Tutkittavista lehdistä eniten tabletin teknisiä kuvan tarkastelumahdollisuuksia hyödyntävät Gloria ja Teknari. Gloriassa yksittäisiä kuvia on mahdollista tarkastella sekä vaaka, että pystysuunnasta. Tieteen Kuvalehdessä se on mahdollista kaikissa jutuissa. Muista lehdistä tämä mahdollisuus puuttuu kokonaan. Digitaalisilla julkaisualustoilla muutkin kuvaratkaisut ovat mahdollisia. Yksi näistä on niin sanottu 360°-kuva, joka mahdollistaa kuvauskohteen tarkastelun kaikista suunnista. Tätä ominaisuutta ei ollut hyödynnetty yhdenkään printtilehden tablettiversiolla.

5.4 Lehdet kategorioissa

Tilastoinnin perusteella annoin lehdille pisteitä sen mukaan, kuinka suuri kuvajournalismille rooli niiden tablettiversioissa kuvajournalismille annetaan. Mitä enemmän pisteitä, sitä laajemmin kuvat ovat osa sisältöä. Kuvien lukumäärästä pisteitä sai seuraavasti: 0, mikäli kuvia oli saman verran kuin printillä, 1, jos hieman enemmän, ja 3 jos selvästi enemmän. Videoista ja kuvagallerioista sai yhden pisteen, kun taas erityisominaisuuksien hyödyntämisestä sen mukaan, kuinka monta ominaisuutta on käytössä.

Taulukko 3. Tablettiversioiden kuvajournalismiin vaikuttavien muuttujien arvot.

(kpl)	Anna	Gloria	Image	SK	TM	TK	Tietokone
Kuvia printtiin verrattuna	saman verran	hieman enemmän	selvästi enemmän	selvästi enemmän	hieman enemmän	saman verran	saman verran
Videoita	ei	ei	kyllä	ei	kyllä	kyllä	ei
Kuvagallerioita	ei	ei	kyllä	ei	ei	ei	ei
Eriyisominaisuudet	2	3	1	0	1	2	1

Pisteet	2	4	5	2	3	3	1
---------	---	---	---	---	---	---	---

Eri muuttujista saaduista pisteistä muodostuu eräänlainen mittari, jonka avulla jaottelin lehdet kategorioihin sen mukaan, minkälaisessa roolissa kuvajournalismi on niiden tablettiversioissa printtiversion verrattuna. Kategoriat ja niiden pisterajat määrittelin aineistolähtöisesti: näin siis esimerkiksi turvallisuushakuisiksi arvioidut

lehdet ovat sellaisia vain suhteessa muihin tässä tutkittaviin lehtiin, eivät absoluuttisesti kaikkiin tablettilehtiin verrattuna.

1) Printin toistajat (1 pistettä)

Tablettiversio muistuttaa erittäin paljon lehtien painettua versiota. Tabletilla on samat kuvat kuin printillä, eikä niissä hyödynnetä juurikaan julkaisualustan mahdollistamia teknisiä ominaisuuksia. Tablettiin on tyydytty laittamaan sama kuvajournalistinen sisältö kuin printilläkin, ilman mitään ylimääräisyyksiä. Ainoana tähän kategoriaan sijoittuu Tietokone.

2) Turvallisuushakuiset (2-3 pistettä)

Suurin osa tutkittavista lehdistä, Anna, Suomen Kuvalehti, Tekniikan Maailma ja Tieteen Kuvalehti edustavat turvallisuushakuisia ratkaisuja. Lehdet tekevät jonkun verran eroa printtiversioon kuvien määrällä, videoiden tarjonnalla ja kuvien tarkasteluun tarkoitettujen erityisominaisuuksia hyödyntämällä. Lehdestä riippuen ratkaisut ovat kuitenkin lähes kokeiluluontoisia tai niitä ei ole hyödynnetty erityisen monipuolisesti.

3) Yritteliäät (4-5 pistettä)

Image ja Gloria ovat tutkittavista lehdistä kunnianhimoisimpia tablettiversioidensa kuvajournalismin suhteen. Nämä lehdet hyödyntävät muita järjestelmällisemmin ja monipuolisemmin erityisominaisuuksia sekä sisällyttävät tablettiversioihinsa ylimääräisiä kuvia, Image myös videolinkkejä. Näin tablettiversiot tekevät muita selvempää eroa printtiversioon.

6 Laadullinen osio: kuva paperilta ruudulle

Tässä tutkimusosiossa esittelen muutamia yleisiä huomioita tutkittavien lehtien tablettiversioiden taittoratkaisuista. Lisäksi analysoin syvällisemmin yhtä lehteä jokaisesta edellisessä luvussa esitellystä kategoriasta. Tarkoituksena ei ole, että nämä lehdet täydellisesti edustaisivat omaa kategoriaansa – mikä muutenkin olisi hankalaa pienen otannan vuoksi – vaan analysoida eräänlaisia ääripäitä, joiden väliin kaikki muut lehdet sijoittuvat. Samalla vertailen lehtien printtiversioita niiden tablettiversioihin.

Yksikään lehti ei tee selvää eroa painettuun versioon sen paremmin sisällön kuin ulkoasuun suhteen. Jutut ovat pääasiallisesti samassa järjestyksessä ja niinpä myös kuvien taitto toistaa painetun lehden ratkaisuja. Ainoa kaikkia lehtiä yhdistävä, jatkuva printistä eroava ratkaisu on rajata kuvat eri tavalla tabletilla. Koko sivun täyttävät pystykuvat on tablettia varten usein rajattu vaakakuvaksi ja toisinaan printin vaakakuvat tabletilla pystykuviksi. Samoin kuvasta saattaa näkyä printillä tai tabletilla vain osa, kun taas toisessa kokonaan. Kuvat saattavat myös suhteessa käytettävään tilaan olla pienempiä tai isompia tabletilla printtiin verrattuna.

Silmämääräisesti arvioiden vaikuttaa siltä, että tabletilla kuvalle annetaan tilaa suhteessa enemmän kuin printillä. Yksi osoitus tästä on se, että kuvat on monesti taitettu tabletilla täyttämään koko ruudun niin, että kerralla on mahdoton tarkastella muuta kuin kuvaa ja mahdollisesti otsikkoa tai kuvatekstiä. Printillä taas koko sivun täyttävät kuvat ovat muotijuttuja lukuun ottamatta harvinaisuuksia. Painetuissa lehtien versioissa kuvan ympärillä on lähes aina tekstiä, joka vie osansa lukijan huomiosta. Ruudun täyttäminen kuvalla tuo huomiota kuvalle eri tavalla kuin printillä, jossa teksti lähes aina kilpailee sen kanssa.

6.1 Tietokone, printin toistaja

Tietokone on tutkittavista lehdistä ainoa, joka sijoittui ensimmäiseen kategoriaan. Niinpä se on itsestään selvä tarkemman tutkimuksen kohde. Tietokoneen tablettiversio eroaa kuvallisuuden kannalta melko vähän ratkaisusta, jossa printtiversio pdf-tiedosto julkaistaan tablettiversiolla selailtavaksi. Niin kuin määrällisestä osiosta ilmenee, kuvia on tabletilla täsmälleen saman verran kuin printillä, eikä videoita tai kuvagallerioita ole lainkaan. Myöskään kuvien katselua helpottavia tai niitä korostavia erityisominaisuuksia ei hyödynnetä paljoa. Joissakin jutuissa osaa kuvista on mahdollista tarkastella suurempana, mutta nämä ovat kokeiluluontoisia poikkeuksia, ja yleensä kuvaa yksinään ei voi suurentaa, vaan mukana seuraa vähintäänkin kuvateksti. Yhdessä tapauksessa kuvan suurennos taas on niin pieni, että se tuntuu suorastaan tarpeettomalta, eikä niinkään kuvallisuutta korostavalta (Kuva 9).

Kuva 9. Kuvan tarkastelu isompana Tietokoneen tablettiversio jutussa.

Testattua

HTC Sensation • Tuta 530 • Asus Eee Tab Transformer
• Creative DB0 • Fujitsu Lifebook SH531 • QuarkXPRESS 9
• Mac Mini 2.5 GHz • HTC Evo 3D • Samsung Galaxy Tab 10.1
• Keynote 1.4 • Pages 1.4

HTC Sensation Ei ihan sensaatio

SENSATION on HTC:n lippulaiva. Suunnittelussa on selvästi pyritty lattaiseen, josta ei puutu yhtään tärkeää ominaisuutta. Kokeilemme Sensationin kuukauden ajan viityksilyössä ja vertailemme käyttökokemusta iPhoneen 3GS- ja 4- sekä Nokian N9- ja E71-malleihin.

Olemuseltaan Sensation vakuuttaa. Laite on kokoa ja jämäkän oloinen. Sen 4,3 tuuman AMOLED-näyttö on kirkas ja selkeä. Laitteen käytöllä on suorastaan herkkyyttä grafiikkatehosteilla. Android 2.3.3 ja sen päälle rakennettu HTC Sense -käyttöliittymä on jopa iPhoneen vastaavaa juohvevampi. Selain on samaa tasoa kuin iPhoneen Safari.

Sensationin virtuaalinäppäimistö on hyvä. Puhelin värähtelee näppäintenpainalluksista, näppäimistö on riittävästi suuri ja kirjoituksen automaattityden- nys toimii iPhonea paremmin: sanoja ei juuri muutella kirjoittajan huomaamatta. Aivan E71:n fyysisen näppäimistön tasolle Sensation ei yllä, mutta iPhoneen itsevalvella ja N9:n kaatutulla näppäimistö jäävät taakse. Parempaa virtuaalinäppäimistöä ei ole toistaiseksi tullut vastaan.

Sensationin kamera on kohtalainen ja kelvää bis- neskäyttöön riittävän hyvin. Vertailussa Nokia N9:n erinomaiseen kameraan se jää kuitenkin selvästi jäl- keen. Tämä korostuu erityisesti, kun kuvaosapalkka on hämärä.

Henkilökohtaisena vihdollatena Sensation on ensi- kkokäytön, mutta bisneskäyttöä ajatellen siinä on muutattavia väkiviä puutteita.

Laitteen signaaliherkkyys on merkittävästi huo- rompi kuin vertailuaitteissa. Sekä iPhone vanhempi 3GS-malli että Nokia E71 ja N9 selvisivät Sen- sationia paljon paremmin käyttötestistä haastavassa tilanteen ristelyssä. Normaalisuissa toiminto- käyttöissä pääkaupunkiseudulla ei signaalia tai ku- luvuuden kanssa havaittu ongelmia, mutta Jo- heisingin Vuosaareen 3g-yhteydet katkesivat kovin helposti.

Toinen Sensationin käyttöä rajoittava tekijä on lait- teen heikko akku. Edes täyteen ladattuna se ei välttä- mättä kestä koko työpäivää.

Viityksilyössä ajatellen merkittävien ongelmien on yhteystietojen ja kalenterien synkronointi. Out- look-synkronointi paikallisen pc:n kanssa osoittautui huonosti toimivaksi ja epäluotettavaksi.

Testijakson aikana synkronointi jumiutui kahdesti, ja kummallakin kerralla puhelin jouduttiin palautta- maan alkuun, ennen kuin synkronointi saatiin jäl- leen toimimaan. Lisäksi synkronointi ei toimi lainkaan osalle kalenterimerkintöjä. Esimerkiksi yksityiseksi merkittyjen tilaisuuksien tiedot eivät siirtyä lattai- seen. HTC:n mukaan tämä on ominaisuus, ei bugi.

OSI MÄNTYLÄNTI

★★★★★

- Suoritin Qualcomm Snapdragon 2 ydintä, 1,2 GHz
- Käyt- täjijärjestelmä Android 2.3.3
- HTC Sense 3.0 -laajennus
- Näyttö 4,3" AMOLED 960 x 540 pikseliä
- Kamera 8 me- gapikseliä, kaksoislinjalama, full hd -videokuvaus
- Vanus- telu wlan 802.11 bgn, blue- tooth, gps, micro-usb, audio, micro-usb-korttipaikka

589 €
WWW.HTC.COM

Testattua

HTC Sensation • Tuta 530 • Asus Eee Tab Transformer
• Creative DB0 • Fujitsu Lifebook SH531 • QuarkXPRESS 9
• Mac Mini 2.5 GHz • HTC Evo 3D • Samsung Galaxy Tab 10.1
• Keynote 1.4 • Pages 1.4

HTC Sensation Ei ihan sensaatio

SENSATION on HTC:n lippulaiva. Suunnittelussa on selvästi pyritty lattaiseen, josta ei puutu yhtään tärkeää ominaisuutta. Kokeilemme Sensationin kuukau- den ajan viityksilyössä ja vertailemme käyttökok- emusta iPhoneen 3GS- ja 4- sekä Nokian N9- ja E71- malleihin.

Olemuseltaan Sensation vakuuttaa. Laite on koo- kas ja jämäkän oloinen. Sen 4,3 tuuman AMOLED- näyttö on kirkas ja selkeä. Laitteen käytöllä on suorastaan herkkyyttä grafiikkatehosteilla. Android 2.3.3 ja sen päälle rakennettu HTC Sense -käyttölii- tymä on jopa iPhoneen vastaavaa juohvevampi. Selain on samaa tasoa kuin iPhoneen Safari.

Sensationin virtuaalinäppäimistö on hyvä. Puhelin värähtelee näppäintenpainalluksista, näppäimistö on riittävästi suuri ja kirjoituksen automaattityden- nys toimii iPhonea paremmin: sanoja ei juuri muute- la kirjoittajan huomaamatta. Aivan E71:n fyysisen näppäimistön tasolle Sensation ei yllä, mutta iPhoneen itsevalvella ja N9:n kaatutulla näppäimistö jäävät taakse. Parempaa virtuaalinäppäimistöä ei ole toistaiseksi tullut vastaan.

Sensationin kamera on kohtalainen ja kelvää bis- neskäyttöön riittävän hyvin. Vertailussa Nokia N9:n erinomaiseen kamaraan se jää kuitenkin selvästi jäl- keen. Tämä korostuu erityisesti, kun kuvaosapalkka on hämärä.

Henkilökohtaisena vihdollatena Sensation on ensi- kkokäytön, mutta bisneskäyttöä ajatellen siinä on muutattavia väkiviä puutteita.

Laitteen signaaliherkkyys on merkittävästi huo- rompi kuin vertailuaitteissa. Sekä iPhone vanhempi 3GS-malli että Nokia E71 ja N9 selvisivät Sen- sationia paljon paremmin käyttötestistä haastavassa tilanteen ristelyssä. Normaalisuissa toiminto- käyttöissä pääkaupunkiseudulla ei signaalia tai ku- luvuuden kanssa havaittu ongelmia, mutta Jo- heisingin Vuosaareen 3g-yhteydet katkesivat kovin helposti.

Toinen Sensationin käyttöä rajoittava tekijä on lait- teen heikko akku. Edes täyteen ladattuna se ei välttä- mättä kestä koko työpäivää.

Viityksilyössä ajatellen merkittävien ongelmien on yhteystietojen ja kalenterien synkronointi. Out- look-synkronointi paikallisen pc:n kanssa osoittautui huonosti toimivaksi ja epäluotettavaksi.

Testijakson aikana synkronointi jumiutui kahdesti, ja kummallakin kerralla puhelin jouduttiin palautta- maan alkuun, ennen kuin synkronointi saatiin jäl- leen toimimaan. Lisäksi synkronointi ei toimi lainkaan osalle kalenterimerkintöjä. Esimerkiksi yksityiseksi merkittyjen tilaisuuksien tiedot eivät siirtyä lattai- seen. HTC:n mukaan tämä on ominaisuus, ei bugi.

OSI MÄNTYLÄNTI

★★★★★

- Suoritin Qualcomm Snapdra- gon 2 ydintä, 1,2 GHz
- Käyt- täjijärjestelmä Android 2.3.3
- HTC Sense 3.0 -laajennus
- Näyttö 4,3" AMOLED 960 x 540 pikseliä
- Kamera 8 me- gapikseliä, kaksoislinjalama, full hd -videokuvaus
- Vanus- telu wlan 802.11 bgn, blue- tooth, gps, micro-usb, audio, micro-usb-korttipaikka

589 €
WWW.HTC.COM

Tietokone ei anna printillä valokuville erityisesti tilaa, vaan suurin osa kuvista on taitettu pieneksi. Sama piirre toistuu tablettiversiossa. Toisaalta on huomattava, että lehti hyödyntää valokuvien ohella paljon grafiikkaa ja piirroksia, jotka eivät kuulu tutkimukseni piiriin. Tekniset yksityiskohdat ovat yleensä kuvallistettu kattavasti,

mutta useimmiten niillekään ei anneta pinta-alasta paljon tilaa. Pienien kuvien runsaus on myös selitettävissä sillä, että Tietokoneessa on enemmän niin sanottuja sääläjuttuja kuin laajoja artikkeleita.

Kuvatekstejä ei tabletilla ole taitettu esimerkiksi piilotetuksi sisällöksi, vaan ne on taitettu kuvan oheen lähes samalla tavalla kuin painetussa versiossa (Kuva 10). Kuvatekstin tai vastaavan kuvaan liittyvän tekstin piilottaminenhan vapauttaisi taitossa lisää tilaa kuville. Tämä erottaa Tietokoneen useimmista muista tutkimuksen lehdistä, jotka ovat kokeilleet edes joissakin jutuissa tällaista ratkaisua. Tietokone kyllä hyödyntää sisällön piilottamista niin, että sitä voi halutessaan tarkastella omassa ikkunassakaan. Ratkaisua ei ole kuitenkaan juurikaan sovellettu kuviin, vaan lähinnä teksteihin.

Kuva 10. Kuvatekstien taitto Tietokoneen printti- ja tablettiversiossa.





Kuvallisten elementtien taitto tabletilla noudattelee lähes järjestelmällisesti printin taittoa. Ainoa yksittäinen tekninen ratkaisu, joka vie Tietokoneen taittoa hivenen pois printin logiikasta on se, että jatkaakseen jutun selailua lukijan on vieritettävä sivua alaspäin, eikä vasemmalta oikealla, mikä muistuttaisi painetun lehden lukemisjärjestystä. Kuitenkin kuvat ja muut elementit pyritään taittamaan mahdollisimman samassa järjestyksessä kuin printillä. Tabletilla myös kuvat vievät jutusta suunnilleen saman verran tilaa kuin printillä. Esimerkiksi isojen artikkeleiden ensimmäiset kuvat ovat molemmilla alustoilla suhteessa yhtä isoina (Kuva 11 ja 12). Lehti ei hyödynnä mahdollisuutta taittaa kuvia tabletilla isompana kuin printillä. Lisäksi kuvien päälle tavataan taittaa tekstiä samalla tavalla kuin printillä (Kuva 11 ja 12), vaikka mahdollisuuksia olisi piilottaa teksti, ja näin korostaa kuvan roolia. Näin tapahtuu erityisesti silloin, kun kuva täyttää valtaosan näytöstä.

Kuva 11. Tietokoneen henkilöjutun ”Kybersodan etulinjassa” ensimmäisen aukeaman taitto printillä ja tabletilla.



KUKA
Catharina Candolin

KOULUTUS
teollisuusjohtaja

SOTILASARVO
ei ole

AJEMMAT TEHTÄVÄT
tutkija TKK:n teoreettisen tietojenkäsittelytieteen laboratoriossa

HARRASTUS
lentäminen

Kybersodan etulinjassa

Tietoyhteiskunta toimii verkkojen varassa. Jos järjestelmien hallinta menetetään, verkot tukitaan ja viestintä ei toimi, tuloksena on huhujen pyörittämä kaos. **KIM LEIDENIUS KUVAI MIKKO HANNULA**

Mikä toi Catharina Candolinin Päättäjien julkustaman Suomen kybersodan etulinjasta?

"Tietokoneet ovat liittoutuneet ihmisen kanssa. Ensimmäisenä koneeni, Sinclair ZX80:n, mainitsin kouluni kymyssaaliin. Se toimi "kylä" ja laajasti nostettiin tunteita, kun sen kahva osui".

Opintojen kautta harrastuksesta tuli työtä.

"Koulunsa päättäneen opiskelijan töihin otettiin aikanaan Teknillisen Koulukouluksen Puolustusvoimien rahoittamilla hankkeilla, jonne sitä pyydettiin kukaan ei ollut kukaan".

"Tietoyhteiskunta käsittelee sotilaallisen päätöksenteon turvaamista verkkokeskeisestä ympäristöstä. Nyt tehtävänä on kehittää puolustusvoimien tietoverkkoapuustusta.

Haastajat kettutytyöstä suurvaltoihin

Vierokkain on verkostoinen paljon kriittistä infrastruktuuria ja se toimii tietokoneiden varassa. Usein ne ovat haavoittuivampia ja mahdollisia kohteita iskuille.

Valtaosa kriittisestä infrastruktuurista on yksityisten toimijoiden hallussa, mutta jos niiltä vastaan hyökätään, se vaikuttaa yhteiskuntaan, viranomaisiin toimintaan ja kansalaisiin.

Puolustusvoimat suojaavat omia ympäristönsä is-

kuilla. Vaikka tilaus tulokseen valmistuneen huoltovarmuuden, niiden verkkojen hallitsemisen ja kaikkien puolesta toimien toteuttaminen. Ne varustavat omasta turvallisuudestaan.

Ulkomailla jatketaan kärkeä kahden haikkaan "Välittömästi ja -valmiiksi". Tärkeä näkökulma on, että varustukset eivät välttämättä ole valmiiksi, toinen tieto- ja verkkojärjestelmä, toinen tieto- ja verkkojärjestelmä, toinen tieto- ja verkkojärjestelmä.

Uusi puolustusvoimien verkkoyhteistyö. Vaikka tiedot tietoverkko-opsereista koulutetaan viereen maan hallinnon ja elinkeinoelämän. Häiritsevä on tietoyhteiskunnan kansainvälistä yhteistyötä. Ei olekaan mahdollista, vaan tietoyhteiskunnan organisaatio on herjailu ja muuttaminen kollektiivisiksi.

Tekijöinä voi olla idealistinen näkökulma, taakse muodostunut organisaatio jollakin tavalla tunnettu ja asuutensa yhtiön. Tärkeäkin tuntuu, että kukaan ei ole, vaan perustaminen aikana tehtyjä palvelustyökaluja.

Monen rintaman kybersota

Tärkeintä on suojata yhteiskunnan kannalta tärkeät kohteet, jotka luovat perustan tietoyhteiskunnan toiminnalle. Talouden pitää pyöriä, rahojen siirtyä, vetä pitää tulla hanna ja sähköä tölpeillä.

"Toista valitsemalla ei voi ottaa haltuun pelkää tietoverkko-työkaluja, mutta sen voi käyttää pahasti hyökkäämällä kriittiseen infraan. Valtio voidaan estää muista tai varustaa liikesalaisuuksia ja painaa maan viestintätoimien hinta alas valmistamalla halpoja pirattiverkkoja."

Suomalaisia yrityksiä ja organisaatioita vastaan on tehty palvelustyökaluja ja



Kuva 12. Tietokoneen asiajutun ”Todellinen ja virtuaalinen yhdistyvät” ensimmäisen aukeaman taitto printillä ja tabletilla.





Vaikka ei voi väittää, etteikö Tietokone lainkaan kokeilisi tabletin printistä eroavia mahdollisuuksia näyttää kuvia, niin melko vähäiseksi se jää. Voisi sanoa, että Tietokone kokeilee satunnaisesti printistä eroavia teknisiä ominaisuuksia ja taittoratkaisuja, mutta useimmiten pikemminkin tekstiä kuin kuvaa hyödyttäen.

6.2 Turvallisuushakuinen Suomen Kuvalehti

Toisen kategorian lehdistä Anna sai samat pisteet kuin Suomen Kuvalehti, ja siksi tässä laadullisessa osiossa voitaisi yhtä hyvin käsitellä sitä. Suomen Kuvalehti on kiinnostava lähemmän tutkimuksen kohde ensinnäkin siksi, että se ensimmäisenä suomalaisena lehtenä alkoi julkaista tablettiversiota. Toiseksi, lehti nojaa tabletin kuvallisuudessa määrällisen osion muuttujista huomattavan paljon kuvien määrään. Muita määrällisen osion muuttujia Suomen Kuvalehden tablettiversiosta ei löydy. Suomen Kuvalehden tablettiversiossa annetaan hieman enemmän tilaa kuville kuin printillä. Esimerkiksi printillä pikku-uutisten pienet kuvat saattavatkin saada tabletilla huomattavasti enemmän pinta-alaa tekstiin nähden (Kuva 13). Printillä samalle aukeamalle on yleensä taitettu useita kuvia, kun taas tabletilla kuville annetaan herkästi koko näyttö.

Kuva 13. Utissivu Suomen Kuvalehden printtiversiosta ja yhden sivun jutun taitto tabletilla.





Tekstin tai muun sisällön piilottamista Suomen Kuvalehti ei tablettiversiossaan harrasta juurikaan. Kuvatekstit taitetaan kuvan oheen liki samalla tavalla kuin printilläkin, eikä kuvia koskaan voi tarkastella täysin ilman tekstejä. Lisäksi otsikot taitetaan tabletilla samalla tavalla kuin printillä: monesti kuvan päälle (Kuva 14 ja 15), vaikka tabletilla ne olisi mahdollista sijoittaa toisinkin, esimerkiksi omalle sivulleen. Tosin tämä on tyypillistä muillekin tutkimuksen lehdille.

Kuva 14. Suomen kuvalehden henkilöjutun ”Reilusti rikas” ensimmäisen aukeaman taitto printillä ja tabletilla.





Kuva 14. Suomen Kuvalehden henkilöjutun ”Kootut selitykset” kuvan taitto printillä ja tabletilla.



Niin kuin määrällisestä osiosta ilmenee, Suomen Kuvalehden tablettiversiossa ei voi tarkastella kuvia eri kokoisina. Poikkeuksen säännöstä muodostaa yksi pikkujuttu, jonka kuvia on mahdollista katsella hieman lähempää, yksittäisinä kuvina (Kuva 16).

Kuva 16. Suomen Kuvalehden pikkujutun taitto printillä ja tabletilla.



Suomen Kuvalehden tablettiversio taittoi printin järjestystä. Kuvat pääasiallisesti löytyvät samoista osista sivua kuin printilläkin. Vaikka sisältö on

selvästi pyritty taittamaan juuri tablettiin sopivaksi, logiikka noudattaa printin sääntöjä. Suomen Kuvalehti pysyttäytyy tablettiversiossaan suuressa määrin printin taittoratkaisuissa, mutta kokeilee pieniä irtiottoja. Nämä kokeilut kuitenkin koskevat lähinnä yksittäisiä kuvia ja pikkujuttuja, eikä monipuolisesta tabletin mahdollisuuksien hyödyntämisestä voi puhua.

6.3 Yritteliäs Gloria

Gloria ja Image ovat tutkittavista lehdistä kokonaispistemäärän perusteella satsanneet eniten kuvajournalismiin. Imagen tablettiversio tekee eroa printtiversioon hyödyntämällä tavallisilta nettisivuilta tuttuja ratkaisuja: kuvagallerioita, videolinkkejä ja kuvien tarkastelua helpottavia erityisominaisuuksia. Gloria ei taas niinkään nojaa lisäkuviin tai videoihin, vaan ennen kaikkea erityisominaisuuksien hyödyntämiseen. Tällä tavoin Glorian tablettiversio kuvajournalismi erottuu Imagea selvemmin niin printistä kuin perinteisistä nettisisällöistä. Glorian tablettilehden ratkaisut luovat muita selvemmin uutta, juuri tablettiin soveltuvaa visuaalisuuden logiikkaa. Siksi käsittelen tässä luvussa Gloriaa, enkä Imagea, vaikka viimeksi mainittu saikin määrällisessä osiossa enemmän pisteitä.

Kuva 17. Kuvan tarkastelu eri kokoisena Glorian tablettiversio matkailujutussa.



Glorian printtiversiossa koko sivun valtaava kuva ei ole harvinaisuus, mikä pääasiallisesti johtuu siitä, että lehden sisällöstä suurin osa käsittelee muotia ja muita kuluttamiseen liittyviä aiheita. Gloriassa tuotteet eivät ole sivuroolissa, vaan erityisiä mielenkiinnon kohteita, joten on luontevaa, että niiden kattavaan kuvitukseen kiinnitetään huomiota. Sama toistuu tablettiversiossa. Lisäksi useimmissa tapauksissa on mahdollista tarkastella jotakin jutun kuvista isompana – tosin yleensä ei sellaista, joka jo valmiiksi vie ruudulla melko paljon tilaa. Monesti pientä, helposti muiden kuvien joukkoon katoavaa kuvaa on mahdollista tarkastella koko ruudulla (Kuva 17), mutta näin ei aina ole. Niin kuin monet tutkimuksen lehdet, myös Gloria on joissain jutuissa antanut printtiversiossa pieneksi taitetuille kuville tabletilla koko sivun (Kuva 18).

Kuva 18. Glorian henkilöjutun kuvan taitto printillä ja tabletilla.



Tablettiversio perustuu erityisesti piilotettuun sisältöön: kun printillä kaikki kuvat ja tekstit ovat heti näkyvissä, tabletilla osan sisällöstä saa esille tai kokonaan esille vasta klikkailemalla (esim. Kuva 19). Tavallisesti kuvaan liittyvä juttu tai muu teksti tulee näkyviin omassa laatikossaan. Samaa menetelmää hyödynnetään lähes

säännönmukaisesti myös kuvatekstissä. Yleensä sellaiset kuvat, joita on mahdollista tarkastella myös isompana, on merkitty erityisellä logolla.

Kuva 19. Glorian ”Uusi alkku” -jutun taitto printillä ja tabletilla.



mi. Sorena 50 0.31 76%



UUSI ALKU

Muotisuunnittelija Samu-Jussi Koski lähti Marimekolta, huilasi hetken ja perusti oman yrityksen. Jo ensimmäisiä mallistoja on suitsutettu, ja Artek on ehtinyt värähtä Kosken riveihin: seuraavaksi tulossa on laukkuja. Teksti Tytti Pannanen Kuvat Sami

mi. Sorena 50 0.31 76%



Useimmat kuvat saavat enemmän suhteellista pinta-alaa tabletilla kuin printillä. Kun printillä joudutaan ahtamaan samalle aukeamalle monta kuvaa, tabletilla on mahdollista antaa niille omat sivut tai ainakin mahdollistaa kuvien tarkastelun isompina (esim. Kuva 20). Jutut, ja samalla kuvat ovat tabletilla suurimmaksi osaksi

samassa järjestyksessä kuin printillä. Jutut on pyritty taittamaan mahdollisimman paljon printin taittoa mukailten. Esimerkiksi kuvat suhteessa tekstiin ovat melko samoissa paikoissa.

Kuva 20. Glorian henkilöjutun taitto printillä ja tabletilla.



Kuten kaikki tutkimuksen lehdet, myös Gloria voisi kokeilla rohkeampia ratkaisuja tablettiversionsa kuvallisuudessa. Merkille pantavaa silti on, että Gloriassa teknisten erityisominaisuuksien ja tiettyjen taittoratkaisujen hyödyntäminen on

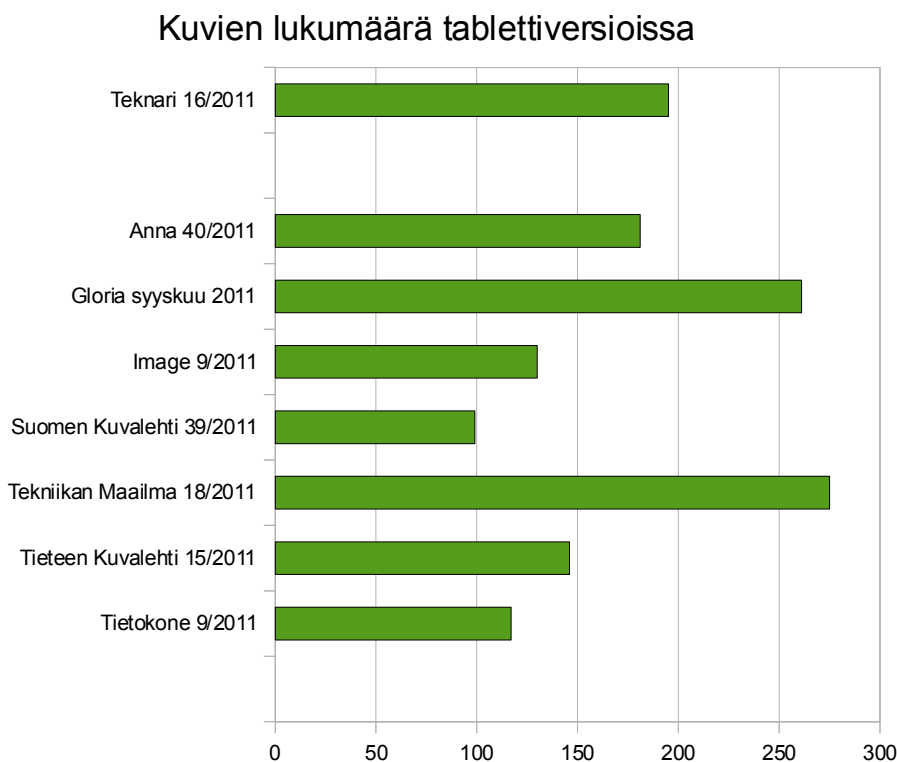
järjestelmällistä. Ratkaisut eivät ole kokeiluluontoisia, vaan ovat löydettävissä lähes joka jutusta.

7 Vain tabletilla julkaistava lehti: Teknari

Teknari oli aineiston keruun aikana ja tätäkin kirjoittaessa ainoa säännöllisesti ilmestyvä, pelkästään tabletilla julkaistava suomalainen aikakauslehti. Tässä luvussa vertailen aiemmin esittelemiäni tutkimustuloksia printtilehtien tablettiversioista pelkästään tabletilla julkaistavaan lehteen.

Kuvien määrän puolesta Teknari ei sijoitu aivan tutkittavien lehtien kärkeen, sillä sitä enemmän kuvia on niin Glorian kuin Tekniikan Maailman tablettiversioissa (Kuvio 3). Videoiden määrässäkin se jää täpärästi Tekniikan Maailman hännille (Kuvio 2). Vaikka tutkimukseni kohteena ei olekaan kuvien tai videoiden sisällöt, voisi kuitenkin todeta, että Teknarin videot näyttävät ammattimaisemmin ja huolellisemmin toteutetuilta. Tosin Teknarilla on tiettyä synergiaetua puolellaan. Käytetäänhän samoja materiaaleja myös Teknarin tv-ohjelmassa, kun taas Tekniikan Maailma tekee videonsa tavallisen lehdenteon ohessa.

Kuvio 3. Teknarin ja muiden lehtien kuvien lukumäärä tabletilla.



Julkaisualustan erityisominaisuuksien hyödyntämiseen suhteen valtaisa eroa muihin ei ole, ja itse asiassa tässä Teknari jää Glorian hänille. Gloria hyödyntää tarjolla olevista ominaisuuksista kolmea, ja Teknari vain kahta. (Liite 3.) Toisaalta Teknari hyödyntää kahta sellaista teknistä ominaisuutta, joita muissa lehdissä ei esiinny lainkaan. Toinen on kuvajoukon selailu pyyhkäisemällä, mikä sujuvoittaa kuvien selaamista – toisin kuin kuvien klikkailu tai näpäyttäminen, tämä imitoi todellisen paperikuvanivaskan selailua. Toinen on 360 asteen kuvan tekeminen, vaikkakin tutkimassani numerossa tätä hyödynnettiin vain yhdessä jutussa. Omalla tavallaan ratkaisuja voi pitää pieninä askeleina pois niin printin kuin kursorilla ohjattavan, tavallisen tietokoneella selailtavan nettijulkaisun logiikasta.

Kuva 21. Pyyhkäisemällä selailtava kuvagalleria Teknarissa.



Määrällisen tutkimusosion muuttujien suhteen Teknari eroaa melko vähän printtilehtien tablettiversioista. Oikeastaan silmäänpistävimmit erot ovat oman tutkimukseni ulkopuolella. Teknarissa on tabletin mahdollisuuksia on muita jännittävimmin hyödynnetty mainoksissa ja kansikuvassa, joissa on mukana niin liikkuvaa kuvaa kuin ääntäkin.

Teknari eroaa muista printtilehtien tablettiversioista lehdistä eniten kuvajournalistisen sisällön taiton ansiosta. Ensinnäkin juttujen ensimmäiset kuvat miltei poikkeuksetta on taitettu täyttämään koko näytön, eikä kuvan päälle yleensä taiteta otsikon ja ingressin lisäksi muuta tekstiä. Tekstin piilottamista kuvien eduksi hyödynnetään melko paljon. Esimerkiksi kolumnit ja muut näkökulmatekstit on lähes aina piilotettu niin, että pääosaan nousee koko näytön tai ainakin siitä suuren osan täyttävä kuva (Kuva 22). Muutenkin Teknari harrastaa jutuissaan runsaasti koko sivun kuvia, ja vähemmän hyvin pieniä kuvia.

Kuva 22. Piilotettua tekstisisältöä Teknarin jutussa.



Kuva 23. Jutun ”Loistavan synkkä historia” ensimmäinen sivu Teknarissa.



Sama periaate toistuu videoiden taittoon upottamisessa. Yleensä videolinkki on taitettu kuvatekstin tyypiseksi osaksi koko ruudun täyttävää kuvaa, joka liittyy kyseiseen videoon (Kuva 24). Tekniikan Maailman, Imagen ja Tieteen Kuvalehden tavat taittaa videosisältö poikkeaa Teknarista. Tekniikan Maailmassa videolinkit taitetaan tekstin viereen erilliseksi video-osioksi, jolla ei ole selvää yhteyttä jutun kuviin (Kuva 25). Image ja Tieteen Kuvalehden videot ovat käytännössä linkkejä selaimella katsottaviin videoihin, joten jo sen vuoksi lehden kuvallisuus ja videolinkit jäävät hieman toisistaan irrallisiksi (Kuva 26). Teknarissa kuvat ja videot sijoitetaan toistensa yhteyteen, ja kuva monesti palvelee eräänlaisena maistiaisena videosta. Näin eri kuvalliset elementit parhaimmillaan yhdistyvät lähes saumattomaksi, kuvallisuutta painottavaksi kokonaisuudeksi.

Kuva 24. Videolinkin taitto Teknarin jutussa.



FIILISTELE ALÉNIN JA
PORSCHE GT3:N KANSSA
NÜRBURGRINGILLÄ

Elämys on ainutlaatuinen,
oikeastaan autolla kuin autolla.

Kuva 25. Videolinkkien taitto Tekniikan Maailman jutussa.

VERTAILU | Perhefarmarit

vaksi, ja etenkin mukulakiviosuoksilla sen kautta kantaantu epämiellyttävää värinä, joka aiheuttaa resonointia.

Kuormattuna Kian jousituksen liikerata riittää, vaikka auton takapä laskee silmämääräisesti paljon. Suurin yleistäen ongelma ovat tunnottomat kaasuja ja kytkinpolkimet. Moottorin pyörintänopeus karkaa herkästi reagoivan kaasupolkimen takia, ja ajamisesta tulee helposti nykyä. Lisäksi hitaassa vauhdissa kaasupolkimen edestakainen liike saa auton reagoimaan voimakkaasti.

Opel on ison tunnettu auto. Näkyvyys ulos on rajallinen, ja varsinkin isot A-pilarit oopperaikkunoinen peittävät liikaa näkyvyyttä etuviistoon. Matala kattolinja ja korkea kojelautia vielä korostavat tukkoisuutta.

Opelin moottori toimii taajamassa hienosti, ja se on aina tarvittaessa hereillä. Hyvän moottorin ja sopivasti välitetyin vaihteiston jatkeena on pitkäliikkeen kytkinpoljin, joka ottaa varsin ylhäältä. Liikkeenlähdöt Astral-la tapahtuivat liian usein voimakkaasti kytintä luistattaen. Opelin ryhdikäs alusta toimii kaikissa olosuhteissa, eikä ohjaus anna moitteita sijaa.

Peugeotin isot ikkunat tuovat avaruutta ohjaamoon, ja sitä kautta näkyvyys on kunnossa. Alusta kantaa kaikilla pinnolla, niin tyhjänä kuin kuormattuna. Jousituksen kautta tulevat äänet on suodatettu esimerkillisesti. Ohjauksen vaste on raskas, ja kääntöympyrä on ryhmämme suurin. Kovin ketteräksi 308 SW:tä ei voi arvioida. Moottorin ja viisivaihteisen vaihteiston yhteispelellä toimii normaalisti, tosin voimavaroja ei kuitenkaan ole liialliseksi. Pehmeästi ottava kytkin toimii hienosti risteyksissä ja mäkilähdöissä, tavallaan kuin suodattaen pieniä vaihtamiseen liittyviä ajoitusongelmia.

Renaultin ohjaustunto on hyvä ja ohjaus sopivan kevyt kaupunkiin. Jousitus on selkeästi kaksijakoinen, kevyellä kuormalla se on pintakova ja tiivis, mutta kuormattuna ryhti heikkenee liiankin pehmeäksi. Kuormalla auton peräpä laskee rajusti, ja ennestäänkin heikot näkymät taakse katoavat tyystin.

Renaultin moottori on tehokas, mutta silti voiman annostelun on kuitenkin onnistuttu saamaan sopivasti pyöreyttä. Meganen tunnottomat polkimet eivät miellyttäneet testiryhmää. Polkimien käyttö vaatii totuttelua.

Ääritilanteet

Jarrutus on yksinkertaisin ja paras tapa selvittää yllättävistä tilanteista. Aina matka ei kuitenkaan riitä pysähtymiseen ja silloin yllättävää estettä on pyrittävä väistämään. Autojen selviämistä ääritilanteista arvioidaan juuri pysähtymisen ja väistökokeen perusteella.

Teknisesti vertailun kaikki autot tarjosivat hyvät edellytykset ääritilanteista selviämiseen, koska niissä kaikissa oli ajonvakautus. Tämä merkitsi tietysti lukittumattomia jarruja ja hätäjarrutustehostinta auton varustukseen.

Parhaiten tyhjänä pysähtyi Peugeot ja huonoinen Kia, eron matkassa ollessa kaksi metriä. Muu joukko sijoittui tähän väliin, metrin erolla kumpaankin suuntaan. Kuormattuna edelleen pysähtymisen kärjessä oli Peugeot, jonka matka venyi kuorman myötä metrin, kuten kaikkien muidenkin autojen, paitsi Fordin. Näin Ford nousi Peugeotin rinnalle kärkeen.

Wäistökokeen taas parhaiten ja kuljettajan kannalta helpoiten selvitetti Opel. Sen käytös on tasapainoista, ja se on helppo ajaa niin tyhjänä kuin kuormalla. Auto kääntyy sopivasti, odotusten mukaisesti, ja ohjauksen tunto on hyvä lukuun ottamatta aivan keskialuetta. Vauhdin kasvaessa riittävästi pito loppuu ja ajolinjat laajenevat. Ajonvakautus toimii huomaamattomasti, eikä se joudu puuttumaan rajusti peliin, kun auton peruskäyttö on kunnossa. Tämä selvisi kytkemällä ajonvakautuksen pois päältä.

Toista äärimmäisyyttä edustaa Kia, joka ilman ajonvakautusta pyörii, kun perä irtaoo rajusti varsinkin nopealla ohjausliikkeellä. Näin ajonva-

VÄISTÖKOKKEET

FORD

KIA

OPEL

PEUGEOT

RENAULT

VOLKSWAGEN

Kuva 26. Videolinkin sijoittaminen Imagen ja Tieteen Kuvalehden jutussa.

Sonera 3G 23.18 imageokakuu

KUUKAUDEN KASVO | JUSTIN TIMBERLAKE

"No, toista noin. Se on ohi. Se on ollut pelkkää alamäkeä", Timberlake sanoo ja näyttää vilpittömän hämmennyneeltä.

"Tuotat seuraavaksi Milan rap-levyn", hän viitsilee.

"Olen vastannut tähän 20 000 kertaa. Olisi karhunpalvelus sekä musiikille että elokovalle, jos olisin samaan aikaan julkisuudessa molempien takia. Musiikki on minulle tärkeää. En ole koskaan lopettanut sen tekoa, mutta julkaisenko sitä – en tiedä. Olen kirjoittanut valtavan määrän biisejä ja voi olla, että vielä jaan ne. Mutta jos sanot, että ehkä teen sen pian, kohta kaikkialla kirjoitetaan, että uusi Timberlake-levy julkaistaan pian."

Tähden katse on koiranpentumaisen alistuva.

"Kun aloin näyttellä, ihmisten suhtautuminen tuntui pahalta; en aio häiritä ketään näyttellessäni ja laulamalla yhtä aikaa."

NÄYTTELIJÄNÄ JUSTIN TIMBERLAKESTA tuskin koskaan tulee suurten tunteiden tulkkiä, mutta hänellä on luontevuutta, ja kamera rakastaa häntä. Vällillä tarvitaan lihasvoimiakin. Seksikohtaukset ovat vaativia näyttellä, myös fyysisesti.

"Se on hyvin tehsiistä", Timberlake kiteyttää. "Jouduimme keskittymään tilannehuomion kehittelyyn, mikä vie terää roolisuorituksesta. Jotta seksi näyttäisi aidolta, kehitimme asentoja suhteessa kameraan ja valaistukseen, ja minun piti asettaa kätteni niin, että eväät Milan rummuinosat eivät näy."

"Kerran kun olimme kuvanneet kahdeksan tuntia, käteni alkoi vapista ja Mila ihmetteli, mitä nyt tapahtuu. Ihmettelin itskin. On nolous, kun väsymyksen kroppa alkaa käyttäytyä noin näennäisen intiimissä tilanteessa."

Marraskuussa tulee Timberlaken toinen uusi elokuva, lupaava tieteistarina *In Time*. Seuraava elokuvaansa tähti ei ole vielä valinnut. Vahvaa luottamusta herättävää käsikirjoitusta ei ole tarjottu.

"On paras, että minulta odotetaan hyvin vähän. Jos teen sitten jotain edes keskinkertaisesti, sitä pidetään huimana suorituksena."

Timberlake kertoi taas viitsin.

Kalle Kinnunen

- Vain seksiä ensi-illassa 30.9. In Time ensi-illassa 25.11.

Katso Vain seksiä -elokuvan traileri

Katso In Time -elokuvan traileri

Watson-tietokone vei koko potin

TEKOÄLYN VOITTO

Taustaa

UUDET TIETOKONEET JÄLJITTELEVÄT AIVOJA

IBM:n kehittämä supertietokone Watson voitti helmikuussa 2011 Jeopardy-televisio-

Pelkästään tabletilla julkaistavan lehden voisi olettaa ennustavan ainakin jossain määrin sitä, mihin suuntaan printtilehtien tablettiversiot tulevat menemään. Teknari erottuu muista tutkittavista lehdistä ennen kaikkea visuaalisen kokonaisuutensa ansiosta. Olisi helppo sanoa, että parin omaperäistä teknisen ominaisuuden hyödyntäminen vaikuttaisi asiaan, mutta tekniikkaa käsittelevänä lehtenä Teknarilta olisi odottanut enemmänkin tällaisia ratkaisuja. Tämän tutkimuksen perusteella Teknari ei eroa printtilehtien tablettiversioista merkittävästi kuvallisten esitysten ja erityisominaisuuksien hyödyntämisessä. Sen sijaan taitossa se tekee selvän eron printtilehtiin. Vaikka Gloriaa kunnianhimoisten ratkaisujensa vuoksi voisi verrata Teknariin, näitä kahta erottaa se, että Gloria muiden lehtien tavoin pitäytyy enemmän painetun lehden taittamisen logiikassa. Tässä logiikassa tekstillä on aina

tietty painoarvo. Teknarin taitolliset ratkaisut taas korostavat kuvia, ja niiden saama rooli sisältää kaikuja internetin multimediaesityksistä ja televisio-ohjelmista.

8 Johtopäätöksiä

Tutkimukseni perusteella vaikuttaa siltä, ettei lehdissä tarkkaan tiedetä, miten kuvallisuuden mahdollisuuksia tulisi tabletissa hyödyntää. Ilmeisesti kuva- ja taittoratkaisuja tehdään usein tabletin taiton ehdoilla, mutta silti hyvin pitkälle printtiä mukaillen. Rohkeita irtiottoja ei juuri näe. Kaikkien printtilehtien tablettiversiossa pyritään mukailemaan lehden painettua versiota. Suomalaiset aikakauslehdet pyrkivät tablettiversioissaan hyödyntämään alustan teknisiä versioita mahdollisuuksia kuvallisuuden eduksi, mutta kokeilumielellä ja vaihtelevalla tasolla. Tällä hetkellä lehdet hyödyntävät keskenään hyvin samankaltaisia ratkaisuja, eikä selvästi erikseen tablettia varten tuoteta kuvasisältöjä. Merkille pantavaa on, että printin kuvallisuutta niin kuvavalintojen kuin taiton kannalta pyritään tunnollisesti toisintamaan tabletilla, eikä luomaan tabletille aivan uudenlaista kuvajournalismia. Lisäksi kiinnostavaa on, ettei nimenomaan kuvaan nojautuvia juttutyyppejä tarjota tabletilla printtiä kummemmin. Käytännössä tämä kulminoituu kuvareportaaseihin, joita yhdenkään tutkittavan lehden numerossa ei ollut – ei niin printillä kuin tabletillakaan.

Tabletti suosii journalistista valokuvaa siinä mielessä, että mainoksia ei toistaiseksi ole taitettu lainkaan juttujen sekaan, toisin kuin printillä. Printtiaukeamilla mainoskuvat vievät usein oman osansa lukijan huomiosta, sillä usein aukeaman toinen sivu on varattu kokonaan mainokselle. Lisäksi pieniä mainoskuvia saatetaan ripotella juttujen sekaan. Tutkimukseni perusteella tämän hetken tablettilehdissä logiikka on täysin toisenlainen. Mikäli mainoksia tabletilla ylipäättään on, ne on aina rytmitetty juttujen väliin niin, ettei ruudulla koskaan ole samanaikaisesti journalistista sisältöä ja mainosisältöä. Niinpä tablettiversiossa journalistinen kuvallisuus korostuu tämänkin vuoksi printtiversiota enemmän: lehtikuvan kun ei tarvitse kilpailla mainoskuvien kanssa lukijan huomiosta. On kuitenkin luultavaa, että asianlaita on väliaikainen, ja liittyy siihen, että elämme vasta tabletin murrosaikaa. Todennäköisesti tulevaisuudessa mainoskuvat taistelevat journalististen kuvien kanssa huomiosta tabletilla samalla tavalla kuin printilläkin.

Miksi sitten jotkut lehdet vaikuttaisivat olevan enemmän kuvallisesti suuntautuneita kuin toiset? Syitä voi etsiä vaikkapa lehtien aihealueista, kustantajista, levikeistä ja kohderyhmistä. Aihepiiristä ei näytä löytyvän eri kategorioiden lehdille ilmiselvää yhteistä nimittäjää, sille naisille tai miehille suunnatut lehdet ovat melko lailla edustettuina kaikissa kategorioissa. Myöskään levikki ei suoranaisesti kerro lehtien eroista: tutkimuksen pienimpien levikkien lehdet Tietokone ja Image ovat kategorioiden ääripäissä. Kiinnostavaa kuitenkin on, että kaikki tutkimuksen suurimpien levikkien lehdet sijoittuvat toiseen kategoriaan, Turvallisuushakuisiin. Maalaisjärjellä ajateltuna näiden lehtien pitäisi olla kuvallisuuden kärjessä, mutta ehkä tämä sijoittuminen jotain menestyvien lehtien turvallisuushakuisuudesta. Yksikään lehtien taustalla olevista mediataloista ei ole mikään pikkutekijä, joten kaikilla pitäisi olla kohtuulliset mahdollisuudet investoida kuvajournalismiin. Eri yritysten välillä voi kuitenkin olla eroja siinä, minkälaisia linjauksia tablettiversioiden kuvajournalismissa noudatetaan. Merkillä pantavaa onkin, että tutkimuksessani mukana olleet Otavamedian lehdet sijoittuivat kaikki samaan kategoriaan, Turvallisuushakuisiin. Muuten selviä yhteyksiä julkaisijan ja kuvajournalismin välillä ei näytä olevan. Ovathan Sanoma Magazinen julkaisut Tietokone ja Gloria vertailun ääripäissä. Kohderyhmät tuovat mysteeriiin hieman lisävalaistusta. Esimerkiksi Yrittelijäiden lehtien, Imagen ja Glorian, suurimmat lukijaryhmät ovat nuoria ja eläkeikää lähestyviä naisia. Nuorten naisten voisi olettaa arvostavan runsasta kuvallisuutta ja eläkeikää lähestyvien naisten taloudellinen tilanne taas sallii hankintojen tekemisen, jolloin lehdenkin kannattaa investoida erilaisten tuotteiden kattavaan kuvalliseen esittelyyn.

Journalismin rahoitusongelmat ja tablettivalikoiman jatkuva kasvaminen tuntuu aiheuttaneen mediataloille kovan kiireen kehitellä tableteille sisältöä – oli se laadultaan sitten minkälaista tahansa. Niinpä on vaara, että monet lehdet julkaisevat tabletilla printtilehden sellaisenaan tai vähintäänkin helpolla ja halvalla. Näin ne ovat näennäisesti kehityksen mukana, vaikka lopputulos on lähinnä räpiköintiä. Helpot ratkaisut vaikuttavat väistämättä myös tablettilehtien kuvajournalismiin. Tablettilehden tekeminen on periaatteessa edullisempaa kuin painetun lehden tuottaminen, sillä jakelu- ja painokustannuksia ei synny. Toisaalta mainos- ja

myyntitulojen kerryttäminen verkossa on toistaiseksi ollut hankalaa, sillä kuluttajat eivät mielellään maksa verkon sisällöistä. Sama ongelma on läsnä myös tablettijulkaisuissa. Lisäksi tablettilehden teon kustannukset nousevat, mikäli lehti halutaan taittaa erikseen mahdollisimman hyvin eri laitteissa toimiviksi.

Vaikka tämän työn varsinainen tarkoitus ei ole tarjota lehdille kehitysideoita, muutama sana aiheesta lienee paikallaan. Suomalaislehtien olisi syytä kiinnittää enemmän huomiota siihen, että niiden tablettiversiot eroavat lehden painetusta versiosta. Näin lukijoille olisi helpompi perustella, miksi heidän pitäisi maksaa tablettisisällöistä. Tällä hetkellä tuntuu siltä kuin lehdet luottaisivat liikaakin tablettitietokoneiden uutuudenviehätykseen – siihen, että ihmiset käyttävät rahaa mihin tahansa niillä tarkasteltavaan sisältöön. Tablettia alustana ei pitäisi ajatella printin kaltaisena, vaan omanlaisena, omaa logiikkaansa ja omia mahdollisuuksia tarjoavana mediana.

Tutkimusprosessi venyi odotettua pidemmäksi, mikä vaikutti lopputulokseen lähinnä niin, että tutkimusaineisto hehtisessä tablettilehtien kehityksessä ehti jo hieman vanhentua. Määrällisen tutkimusotteen periaatteiden noudattaminen osoittautui yllättävän helpoksi, vaikka kenties henkisellä tasolla suhtauduin määrälliseenkin metodiin laadullisesti. Tarkoitan tällä sitä, että määrällinen sisällön erittely ja tilastointi kypsyi matkan varrella samoin kuin laadullisenkin analyysin tutkimus. Läheskään kaikki muuttujat ja tilastoinnit eivät olleet selvillä tutkimuksen alkuvaiheessa, eikä vielä silloin, kun oli aika tehdä laadullista analyysia. Yllätyin myös vaikeuksista pysyttäytyä omassa tutkimusrajuksessani. Hyvin usein analyyseja työstäessäni koin halua analysoida kuvien sisältöjä, laajemmin visuaalisuutta tai jopa mainosisältöjä.

Aihealueessani on useita eri mahdollisuuksia jatkotutkimukselle. Samasta näkökulmasta olisi varmasti tarvetta tehdä tutkimus laajemmalla otannalla, ja mahdollisesti verrata suomalaisia tablettilehtiä ulkomaisiin. Onhan maailmalla paljon julkaisuja, joilla on suomalaisia lehtiä huomattavasti suuremmat mahdollisuudet ja intressit investoida kuvajournalistisiin kokeiluihin. Erityisesti mediataloja taas varmasti kiinnostaisi tutkimus, joka käsittelisi tablettilehtien

mainoksia – niiden kuvallisuutta ja taittoa journalistisen sisällön sijoittamiseen nähden. Yksi kiinnostava jatkotutkimuksen aihe käyttäjätutkimuksen puolella voisi olla, miten lehtien eri tavat julkaista tablettiversio – pelkkä pdf-tiedosto vai oma sovellus – vaikuttavat lukijoiden kokemuksiin kuvajournalistisista sisällöistä. Lisäksi itse tablettilehden tekoprosessissa riittäisi tutkittavaa erityisesti kuvatoimittajien ja taittajien työn kannalta.

En pidä tutkimukseni lopputuloksia millään muotoa absoluuttisina totuuksina. Esimerkiksi lehtien sijoittaminen kategorioihin määrällisen tutkimusotteen metodein tuotti sellaisia lopputuloksia, joita en henkilökohtaisen kokemuksen valossa täysin allekirjoittanut. Image on esimerkki lehdestä, jonka tablettiversio ei itselleni tuntunut erityisen kunnianhimoiselta, mutta kuitenkin tutkimuksen perusteella sitä muihin tutkittaviin lehtiin nähden oli. Niinpä jatkotutkimuksessa voidaankin kritisoida tekemiäni ratkaisuja ja esitellä muita tapoja mitata tablettilehtien kuvallisuutta.

Lähteet

A-lehdet.fi. 2012. <http://mediaopas.a-lehdet.fi/lehdet/image>. Luettu 1.10.2012.

Aslama, M. & Kivikuru, U. 2003. Tyyntä myrskyn edellä? Teoksessa Nordenstreng, K. & Wiio, O. A. (toim.). Suomen mediamaisema. WSOY Vantaa.

Bonniermagazines.fi 2012. <http://www.bonniermagazines.fi/mediamyyni/lehtien-mediatiedot/tieteen-kuvalehti>. Luettu 1.10.2012.

Heinonen, J. 2011. Kuvan merkitys kasvaa. Tuima.fi. Luettu 5.12.2011.

Hirsjärvi, S. 2004. Metodologiset ja teoreettiset lähtökohdat. Teoksessa Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. Tutki ja kirjoita. Kustannusosakeyhtiö Tammi. Helsinki.

Julkaisija. 2011a. Sisältö lähti liikkeelle. Julkaisija 3/2011. s. 27. RPS Yhtiöt. Helsinki.

Julkaisija 2011b. Tabletin käyttöä on jo tutkittu. Julkaisija 3/2011. s. 8. RPS Yhtiöt. Helsinki.

Julkaisija 2011c. Näin sisältö sovitetaan uusiin päätelaitteisiin. Ruudun koko pakottaa kompromisseihin. Julkaisija 4/2011. s. 32-38. RPS Yhtiöt. Helsinki.

Jyrkiäinen, J. & Savisaari, E. 2003. Sanomalehdistön nykytila. Teoksessa Nordenstreng, K. & Wiio, O. A. (toim.). Suomen mediamaisema. WSOY Vantaa.

Levikintarkastus. 2012. Kansallinen Mediatutkimus 2012. <http://www.levikintarkastus.fi/mediatutkimus/lukijamaarat.php>. Luettu 7.8.2012

Kivikuru, U. 2003. Aikakauslehdistö. Teoksessa Nordenstreng, K. & Wiio, O. A. (toim.). Suomen mediamaisema. WSOY Vantaa.

- Kunelius, R. 2003. Viestinnän vallassa. Johdatus joukkoviestinnän kysymyksiin. WSOY. Porvoo.
- Kuvalehdet.fi. 2012.
<http://mediatiedot.kuvalehdet.fi/lehdet/naistenlehdet/anna/default.aspx>. Luettu 1.10.2012
- Linturi, R. & Wiio, O.A. 2003. Siirtykö joukkoviestintä uusmediaan? Teoksessa Nordenstreng, K. & Wiio, O. A. (toim.). Suomen mediamaisema. WSOY Vantaa.
- McChesney, R.W. 2011. The crisis of journalism and the Internet. Teoksessa Meikle, G. & Redden, G. News Online. Transformations & Continuities. Palgrave Macmillan. Hampshire.
- Meikle, G. & Redden, G. 2011. Introduction. Teoksessa Meikle, G. & Redden, G. News Online. Transformations & Continuities. Palgrave Macmillan. Hampshire.
- Moring, I. 1998. Tee se itse -teoria. Teoksessa Kantola, A., Moring, I. & Väliverronen, E. (toim.). Media-analyysi – tekstistä tulkintaan. Palmenia-kustannus. Tampere.
- Niemelä, M. 2009. Enemmän irti uutiskuvituksesta – Internetin ulkomaanuutiskuvat vertailussa: Miten mtv3.fi voisi kehittyä? AMK-opinnäytetyö. HAAGA-HELIA ammattikorkeakoulu. Helsinki.
- Nordenstreng, K & Wiio, O.A. 2003. Viestintäjärjestelmä. Teoksessa Nordenstreng, K. & Wiio, O. A. (toim.). Suomen mediamaisema. WSOY Vantaa.
- Otavamedia.fi 2012a.
<http://mediatiedot.otavamedia.fi/lehdet/yleisaikakauslehdet/suomenkuvalehti/default.aspx>. Luettu 1.10.2012.
- Otavamedia.fi 2012b. <http://mediatiedot.otavamedia.fi/mediauutiset/tekniikanmaailman-lukijat.aspx>. Luettu 1.10.2012.

- Rantanen, L. 2007. Mistä on hyvät lehdet tehty? Visuaalisen journalismin keittokirja. Hill and Knowlton Finland Oy.
- Salo, M. 2000. Imageware – kuvajournalismi mediafuusiossa. Taideteollisen korkeakoulun julkaisu. Jyväskylä.
- Sanomamagazines.fi 2012a.
<http://www.sanomamagazines.fi/mediaopas/kohderyhmat-ja-lehdet/paattajat/gloria.html>. Luettu 1.10.2012.
- Sanomamagazines.fi 2012b.
<http://www.sanomamagazines.fi/mediaopas/kohderyhmat-ja-lehdet/lehdet/tietokone.html>. Luettu 1.10.2012.
- Saves, S. 1986. Kuvajournalismi – sellaisena kuin olen sen kokenut. Amer-yhtymä Oy. Espoo.
- Seppänen, J. 2004. Katseen voima. Kohti visuaalista lukutaitoa. Vastapaino. Tampere.
- Teknari.fi. 2012. <http://www.teknari.fi>. Luettu 2.9.2012.
- Tietokone.fi. 2012 Motorolan tabletti floppasi täysin.
http://www.tietokone.fi/uutiset/motorolan_tabletti_floppasi_taysin. Luettu 25.8.2012.
- Väliverronen, E. 1998. Mediatekstistä tulkintaan. Teoksessa Kantola, A., Moring, I. & Väliverronen, E. (toim.). Media-analyysi – tekstistä tulkintaan. Palmenia-kustannus. Tampere.
- Väliverronen, E. 2011. Journalismi murroksessa. Gaudeamus Helsinki University Press. Helsinki.
- Wikipedia a. http://en.wikipedia.org/wiki/Tablet_computer. Luettu 20.7.2012.

Wikipedia b. <http://en.wikipedia.org/wiki/IPad>. Luettu 20.7.2012.

Liitteet

Liite 1. Otteita iTunes-listauksista 25.1.2012

Top Paid iPad Apps:

1. Angry Birds Seasons HD

Top Free iPad Apps:

1. Death Rally
2. iTunes
3. Facebook
4. Weather Live Free
5. Great Little War Game HD
6. Flickr Soccer! HD
7. Skype for iPad
8. Niko
9. Ilta-Sanomat for iPad
10. Helsingin Sanomat
20. Iltalehti-päivän lehti

Top Grossing iPad Apps:

2. Ilta-Sanomat for iPad
3. eHBL
6. Helsingin Sanomat
8. Iltalehti-päivän lehti
23. Tekniikan Maailma
42. Suomen Kuvalehti

Liite 2. Kuvien ja videoiden määrä lehtien printti- ja tablettiversioissa.

LEHTI	Kuvia	Kuvia	Vain tabletissa	Vain printillä
	iPad	printti		
Anna 40/2011	181	181	0	0
Gloria syyskuu 2011	261	256	2	3
Image 9/2011	130	97	7	1
Suomen Kuvalehti 39/2011	99	75	20	0
Tekniikan Maailma 18/2011	275	270	5	0
Tieteen Kuvalehti 15/2011	146	146	0	0
Tietokone 9/2011	117	117	0	0
Teknari 16/2011	195			

LEHTI	Videoita	Kuvagallerioita	Kuvareportaaseja	Kuvareportaaseja
	iPad	iPad	iPad	printti
Anna 40/2011	0	0	0	0
Gloria syyskuu 2011	0	0	0	0
Image 9/2011	4	2	0	0
Suomen Kuvalehti 39/2011	0	0	0	0
Tekniikan Maailma 18/2011	13	0	0	0
Tieteen Kuvalehti 15/2011	3	0	0	0
Tietokone 9/2011	0	0	0	0
Teknari 16/2011	10	0	0	

Liite 3. Lehtien käyttämät erityisominaisuudet tabletilla.

Kuvia voi tarkastella...				
	vaa ka - ja pystysuunnassa?	eri kokoisina?	ilman tekstejä?	eri suunnista?
Anna	osittain	ei	osittain	ei
Gloria	osittain	osittain	osittain	ei
Image	ei	ei	osittain	ei
Suomen Kuvalehti	ei	ei	ei	ei
Tekniikan Maailma	ei	osittain	ei	ei
Tieteen Kuvalehti	kyllä	ei	osittain	ei
Tietokone	ei	osittain	ei	ei
Teknari	ei	osittain	ei	osittain